

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 13/2003 - 44 pàgines
Sessió ordinària del dia 23 d'octubre del 2003

El dia 23 d'octubre del 2003, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General
núm. 45/2003, que és el següent:

1- Informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2002.

2- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell i Joan Monegal Blasi, consellers generals del Grup Mixt, al Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses corresponents al lloguer de la parcel·la Prada Casadet.

3- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell i Joan Monegal Blasi, consellers generals del Grup Mixt, al Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar el subministrament de sal de desgel.

4- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat.

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni de Roma per a la protecció dels artistes intèrprets o executants, els productors de fonogrames i els

organismes de radiodifusió, fet a Roma el 26 d'octubre de 1961.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques del 9 de setembre de 1886, completat a París el 4 de maig de 1896, revisat a Berlín el 13 de novembre de 1908, completat a Berna el 20 de març de 1914, revisat a Roma el 2 de juny de 1928, a Brussel·les el 26 de juny de 1948, a Estocolm el 14 de juliol de 1967, i a París el 24 de juliol de 1971 i esmenat el 28 de setembre de 1979.

8- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni de París per a la protecció de la propietat industrial del 20 de març de 1883, revisat a Brussel·les el 14 de desembre de 1900, a Washington el 2 de juny de 1911, a l'Haia el 6 de novembre de 1925, a Londres el 2 de juny de 1934, a Lisboa el 31 d'octubre de 1958, i a Estocolm el 14 de juliol de 1967 i esmenat el 28 de setembre de 1979.

9- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de modificació de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis.

10- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de

l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.

11- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la producció interna.

12- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

13- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Joan Monegal Blasi, Josep Garrallà Rossell i Josep Ribera Ambatlle, consellers generals del Grup Mixt, al Projecte de llei del Codi de Duana.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del Sr. Roc Rossell per motius familiars.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Pere Cervós Cardona, Ministre d'Educació, Joventut i Esports; Mireia Maestre

Cortadella, Ministra de Finances; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial, i Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

El Sr. síndic general:

S'obre la sessió.

Abans de començar amb l'ordre del dia previst, procedirem al jurament o promesa d'acatament de la Constitució del Sr. Óscar Rossell Margalef, que s'ha incorporat com a conseller general en substitució del Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas.

Permeteu-me que ens retirem uns moments per revestir els abillaments tradicionals.

(Surten de la Sala)

(Els Srs. síndics es reincorporen a la presidència)

Sr. Óscar Rossell si us voleu alçar si us plau?

Vós, Sr. Óscar Rossell Margalef que heu estat elegit conseller general jureu o prometeu acatar la Constitució?

El Sr. Óscar Rossell:

Sí.

El Sr. síndic general:

Si així ho feu bon andorrà sereu.

Per molts anys.

(Se senten aplaudiments)

Si ens permeteu que ens retirem novament per treure'ns els abillaments.

(Surten de la Sala)

(Els Srs. síndics es reincorporen a la presidència)

Bé, passem tot seguit a l'ordre del dia d'avui.

1- Informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2002.

L'informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2002 fou publicat en el Butlletí número 22/2003 del 13 de maig.

La Comissió Legislativa d'Interior ha analitzat l'informe i per exposar les seves consideracions té la paraula el Sr. Joan Monegal Blasi.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 16 de juny de l'any en curs va tenir lloc la reunió pública de la Comissió Legislativa d'Interior en seguiment de les disposicions de la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà amb la finalitat de formalitzar la presentació de l'informe anyal del Raonador del Ciutadà corresponent a l'exercici 2002.

Tal com s'havia efectuat pels exercicis dels anys precedents, la Comissió d'Interior analitzà l'informe anual del Raonador del Ciutadà quines conclusions avui exposa davant el Ple del Consell General després de la compareixença del Raonador davant la referida comissió per tal de rebre, personalment d'ell, l'exposició de l'activitat institucional desenvolupada en el referit exercici.

Tal com es reflexa en l'acta de la comissió, el Raonador encetà el seu parlament assegurant el compliment de tres suggeriments formulats per la comissió en la seva darrera compareixença de l'any 2002.

Així, s'estableix que el Raonador formularà a través de la Junta de Presidents directament als diferents grups parlamentaris aquests suggeriments que plantegin temes exclusivament legislatius.

D'altra banda fou rectificat l'informe anual corresponent a l'any 2002 a suggeriment de la Comissió en l'apartat que es referia a certes qualitats del Molt Il·lustre Consell General.

En tercer lloc, ha donat compliment a la petició de la Comissió d'efectuar un esforç de coordinació i optimització de mitjans pel que fa a la publicació i difusió de l'informe de la Institució del Raonador havent adoptat com a solució la tramesa de l'informe a través del Butlletí del Consell General.

Quant a les qüestions més rellevants plantejades pel Raonador del Ciutadà en el decurs de la reunió pública i deduïdes de l'informe anyal destaquem, en primer lloc, que la institució ha detectat un augment en el número de queixes o reclamacions havent passat de dos-cents catorze expedients l'any 2001, als dos-cents cinquanta-un de l'any 2002.

Destaquem de l'informe l'observació que efectua el Raonador del Ciutadà sobre la manca de resposta de les administracions interpretat com a silenci administratiu, així com en el retard en les resolucions judicials provinents de la Batllia, qüestions que qualifica com: "Les dues que més preocupen als reclamants".

També es destaquen, com a qüestions rellevants de l'informe, la presó preventiva perllongada, l'excessiu retard en la remodelació del Centre Penitenciari de la Comella, les queixes pel sistema actual en l'atorgament de pensions de vellesa i viduïtat de la CASS, reclamacions per la manca d'agilitació dels procediments d'adopció d'infants, demandes d'actualització i modificació en la gestió i organització del Consell Administratiu de la CASS, sol·licitud de claustre de professors quant a l'atorgament del títol del nivell C de català als seus alumnes, reclamacions dels residents passius arribats a Andorra abans del 1996 pels dipòsits a l'INAF que consideren discriminatoris, desacord per l'assumpte de l'IRPF aplicat pel Govern espanyol als ciutadans d'aquesta nacionalitat residents a Andorra, i dissentiments en la denegació de permisos de sojorn i treball, protesta pel tracte rebut per persones de la tercera edat en el transport públic, demandes d'unificació de criteris comunals quant a generació en el pagament dels tributs de Foc i lloc, dels certificats i de la Fe de vida als jubilats, demanda d'informació arran de la preocupació de les associacions i de la federació de la gent gran sobre el destí del fons de pensió de la CASS, diverses gestions plantejades per les associacions de la gent gran quant a un transport públic periòdic als cementiris, l'adquisició d'una màquina làser a l'Hospital Nstra. Sra. de Meritxell, els tràmits burocràtics sol·licitats per les visites mèdiques i hospitalàries a Espanya, manca de transport escolar en algunes poblacions, noves denúncies del transport públic escolar per actes vandàlics produïts per alumnes en l'interior dels vehicles, protestes per actes violents al Parc Central d'Andorra la Vella, demanda de seguretat als vianants en les voravies d'algunes parròquies,

manca de reglamentació en relació a les condicions d'habitabilitat en allotjaments quant a les plagues d'insectes, demanda de regularització de les targes de transport públic, queixes per la discriminació dels homosexuals en excloure'ls de les col·lectes de sang.

Quant a seguretat viària, el Raonador destaca la protecció total per part de l'Administració del tram de la carretera secundària ubicat en l'anomenada corba del Bon Racó que ha estat causa de múltiples accidents mortals la solució del qual mereix el reconeixement de la Institució.

Quant al medi ambient, durant aquest any i a l'igual que els anys anteriors, el Raonador s'ha fet ressò del parer i de la preocupació dels ciutadans i de les associacions ecològiques del Principat pels mecanismes de coordinació d'existència i de funcionament del forn incinerador ubicat a la Comella pel seu posterior, i pel nou emplaçament, objecte d'inquietud ciutadana.

Així han quedat, doncs, resumits i expressats els neguits de la ciutadania elevats a la institució del Raonador del Ciutadà en el decurs de l'exercici de l'any 2002.

Alguns d'aquests temes, malauradament, han estat reiterats en anteriors exercicis i per la seva transcendència o preocupació social destacaríem en la memòria de l'informe del Raonador del Ciutadà, en primer lloc el retard de les resolucions judicials, les qüestions existents relatives a les presons preventives perllongades, el retard en la remodelació del nou Centre Penitenciari, la manca d'agilitat de procediments d'adopció d'infants, les queixes sobre el sistema actual en l'atorgament de pensions de vellesa i viduitat de la CASS, la manca de transport escolar en algunes poblacions, les denúncies d'actes vandàlics, les condicions d'habitabilitat en allotjaments, la pol·lució acústica mediambiental i aquelles plantejades puntualment arrel del funcionament del forn incinerador de la Comella, el seu tancament i posterior nou emplaçament.

No hem de negar que moltes d'aquestes qüestions ja han estat objecte d'intensos debats en el si d'aquest Consell General, fruit justament de la seva importància i transcendència social i de la necessitat del seu plantejament i resolució, als efectes que aquestes qüestions no esdevinguin cròniques, i

les institucions s'evidenciïn ineficaces per a donar-los-hi solucions.

Perseguim, doncs, sensibilitzar aquest Consell General amb les problemàtiques més significatives que s'han relacionat en l'informe del Raonador, i elevo l'informe de la Comissió al Ple del Consell General sobre la reunió mantinguda en relació a l'informe de l'any 2002 amb el Raonador del Ciutadà.

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Bé, doncs, dono aquest punt per tancat.

Passem al següent punt.

2- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell i Joan Monegal Blasi, consellers generals del Grup Mixt, al Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses corresponents al lloguer de la parcel·la Prada Casadet.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 29/2003 de l'11 de juny.

Els Srs. Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell i Joan Monegal Blasi integrants del Grup Mixt han presentat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 35/2003 del 3 de juliol.

Per exposar l'esmena té la paraula el Sr. Jordi Mas.

Teniu la paraula Sr. Mas.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers del Centre Demòcrata Andorrà, integrants del Grup Mixt, vam optar per presentar una esmena a la totalitat al suplement de crèdit per finançar les despeses corresponents al lloguer de la parcel·la Prada Casadet perquè denota, una vegada més, la mala manera d'actuar, i sense cap mena de previsió amb què el Govern Liberal ens té acostumats.

El Govern va presentar el pressupost per al 2003 el 30 d'octubre del 2002.

El pressupost va ser aprovat el dia 24 de gener del 2003.

S'entén que el pressupost ha de preveure totes les despeses que l'executiu pensa dur a terme durant el nou exercici.

En el cas concret del Projecte de llei que avui analitzem, veiem com el Govern aprova un avenç de fons per un import de 305.931,80 euros el dia 19 de febrer del 2003, tot just un mes i pocs dies després d'aprovar-se el pressupost.

Aquest suplement de crèdit està destinat a finançar l'increment que representa el lloguer del terreny conegut com l'antiga plaça de braus, i això degut a què s'ha hagut de negociar un nou contracte d'arrendament amb unes noves condicions econòmiques, que a la vista de l'import del suplement de crèdit que es presenta en el Projecte de llei, són prou importants.

La pregunta que ens fem és: no sabia el Govern quan va presentar el pressupost que s'havia de signar un nou contracte d'arrendament?

Normalment els contractes tenen un temps limitat i, per tant, si interessa continuar amb l'arrendament, -com és el cas actual-, s'han d'entaular les negociacions amb temps suficient per poder preveure les noves condicions i les quantitats econòmiques que representa el nou contracte.

Constatem que en aquest cas no s'ha fet i, per tant, ens trobem ara amb un projecte de llei de suplement de crèdit perquè el Govern no havia previst, tal i com és la seva obligació, la dotació pressupostària suficient per aquest exercici.

La nostra esmena a la totalitat no és una posició contrària a l'arrendament del terreny en qüestió, sinó que és un crit d'atenció perquè el Govern ha de ser molt més previsor del que és, tal i com ho demostra aquest fet.

Entenem que el pressupost s'ha d'adaptar el màxim possible a la realitat de les necessitats, i la renovació d'un contracte, i en conseqüència l'import econòmic que comporta, és un fet perfectament identificable per preveure en un pressupost, sense haver de recórrer al suplement de crèdit.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir ara o al final?...

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Socialdemòcrata?

Pel Grup Lliberal?

Sí, Sra. Lluïsa Puig teniu la paraula.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, avui debatem l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Jordi Mas, Josep Garrallà i Joan Monegal, del Grup Mixt, al Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses corresponents al lloguer de la parcel·la Prada Casadet.

Com vostès ja saben, en aquesta parcel·la hi ha ubicats tots els serveis de manteniment de carreteres, taller mecànic, dipòsit de materials, sitges de sal, aparcament de Govern, etc.

El 30 d'octubre de l'any 1996 es va signar un contracte d'arrendament de la propietat anomenada "Prada Casadet" entre el Ministeri d'Ordenament Territorial i la família Vinyes, amb una durada de dos anys -renovables automàticament cada dos anys- i per un import de 2.000.000 pessetes al mes.

El 30 d'abril del 2002, sis mesos abans de què venci el contracte, i sis anys després de la signatura, la propietat envia una carta al Ministeri d'Ordenament Territorial on els comunicava la no renovació del citat contracte.

Després de diverses negociacions entre la propietat i el Govern, amb gran divergència de criteris pel que fa referència a l'import de l'arrendament, finalment en data 30 de gener del 2003 s'arribà a l'acord de renovació del contracte. El nou contracte es signà, el dia 24 de febrer del 2003, per una durada de tres anys, a comptar des de l'1 de novembre del 2002 i amb un import de 36.060,73 euros al mes.

És evident que no podem prescindir d'aquest terreny de manera immediata, ja que tots els serveis que inclou no es poden ubicar en un altre lloc fàcilment.

Per tant, per a fer front als pactes econòmics estipulats en el nou contracte, el Grup Parlamentari Lliberal no pot fer altra cosa que donar suport al Projecte de llei de suplement de crèdit i votar en contra de l'esmena a la totalitat presentada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Breument perquè el Sr. Jordi Mas ha explicat molt bé els motius de la seva esmena. No es refereix naturalment a la utilitat i a la necessitat d'aquest terreny, sobre el qual podríem afegir, doncs, moltes altres utilitats com la fira de la setmana entrant.

Però, sí que he de dir que el Govern sí que havia previst una renovació del contracte tenint el que teníem firmat, i preveia en el pressupost un augment de l'IPC, però és clar, la propietat és ben seva, i la facultat de demanar un contracte nou, i si el volíem renovar havíem de negociar. Estàvem en plena negociació en el moment de fer el pressupost -molt abans, inclús, de fer el pressupost- però, no teníem pas notícies de què hi hagués un augment tan important.

No obstant, la voluntat del Govern és tenir aquest contracte durant tres anys i, mentre tant, preveure la possibilitat -com ja es va preveure com es va fer inicialment-, d'algun dia, trobar espais més adients i no a preus que, realment avui dia, són molt inferiors als preus de mercat en aquell mateix lloc però que són bastant elevats pel que el Govern pensa que s'hauria de pagar en casos així... però, és clar, no podem fer altra cosa que negociar. Vam negociar a la baixa, la idea inicial dels propietaris i el resultat pel temps que encara ens quedarà per tenir aquest lloguer em sembla que és... el que podíem obtenir en aquell moment, i em sap greu, és clar, no haver pogut preveure la quantia molt més important del previst d'aquest augment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Un altre torn d'intervencions pels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt?

Sí, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, per contestar molt breument.

A veure, veiem que estem d'acord amb el que és en el fons de la qüestió: el terreny és d'utilitat i, per tant, això és una necessitat.

Però, també, -si no he entès malament-, reafirma una mica el que nosaltres hem dit en la nostra intervenció. A veure, si el contracte vencia al novembre -si és que ho he entès així... al novembre vol dir que s'acabava, la qual cosa s'havia de preveure una renovació del contracte. No és una renovació automàtica amb un increment anyal que és el que preveu a dintre, sinó que era una nova renovació del contracte on es podia preveure el que ha succeït, amb altres quantitats i algun altre contracte, no.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, per part del Govern, el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

També molt breument.

Si el Govern hagués previst un augment important, aquest augment ja l'haguéssim, quasi, atribuït abans de negociar-lo. Era, potser, prematur de dir: "ens demanaran molt", si encara no sabem el que demanen.

Jo penso que la postura correcta del Govern era posar l'IPC i, després, si es manifestava un augment molt més exagerat per evitar deixar aquell terreny, doncs, fer el que el Reglament del Consell permet, és a dir, presentar una llei com aquesta que discutim avui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha cap més intervenció passarem, doncs, a la votació de l'esmena.

Us recordo que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i, per tant, doncs, l'aprovació del Projecte de llei de suplement de crèdit.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
 M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
 M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari si voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor 11, vots en contra 16.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

A la vista, doncs, del resultat queda desestimada l'esmena, i atès que no s'hi han presentat esmenes a l'articulat declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt número 3 de l'ordre del dia.

3- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell i Joan Monegal Blasi, consellers

generals del Grup Mixt, al Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar el subministrament de sal de desgel.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 29/2003 de l'11 de juny.

El Sr. Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell i Joan Monegal Blasi integrants del Grup Mixt han presentat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 35/2003 del 3 de juliol.

El Sr. Jordi Mas exposa l'esmena.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Andorra és un país de muntanya i com a tal, és habitual durant l'hivern les precipitacions en forma de neu acompanyades de grans gelades, tot i que darrerament sempre ens queixem de què no neva com abans.

En tot cas, l'any passat sí que va ser un any en què el mal temps va tenir una presència més important en les nostres valls que, potser, en anys anteriors. Sempre hi ha un any en què neva més que un altre.

Des que el Govern -i més concretament el Servei de vialitat hivernal- distribueix sal per les nostres carreteres, la seguretat dels conductors ha incrementat considerablement, reduint els accidents i millorant la seguretat dintre de la xarxa viària.

Sabent que cada hivern amb més o menys intensitat ens afecten les gelades i nevades, no s'entén com el Govern no disposa d'una reserva suficient de sal per garantir una millor circulació viària, si no és realment per una falta de previsió del propi Govern.

Aquest cas és similar a l'anterior, tot i la seva diferència, perquè el dia 26 de febrer el Govern aprova un avenç de fons per un import de 180.303 euros per dotar la partida pressupostària, quant en aquella data encara falten dos mesos i poc més per acabar la temporada en què realment hi ha risc de gelades acompanyades de les precipitacions dins de les nostres valls.

Tornem a remarcar, un cop més, l'atenció del Govern perquè la seva manca de previsió i de rigor en l'elaboració del pressupost fa que ens

trobem molt sovint amb suplements de crèdit o crèdits extraordinaris per suplir les mancances del mateix.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sra. Maria Lluïsa Puig, pel Grup Lliberal, teniu la paraula.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

En els darrers anys, el cost de subministrament de la sal de desgel per la xarxa de carreteres ha augmentat significativament degut, entre altres coses, a la necessitat d'utilitzar sal en sitges, que obliga a utilitzar sal i vehicles de transport específics.

En la partida pressupostària del pressupost de funcionament on va carregada la despesa de la sal, també inclou d'altres subministraments, com són aglomerat en fred, ciment, formigó, àrids, pals de neu, senyals, materials diversos, etc.

En el moment de confeccionar el pressupost, els criteris de les despeses de funcionament tenen més un caire de previsió que d'una assignació de despesa real. En aquest cas concret varien molt en funció de les circumstàncies climatològiques, accidents, etc.

Altrament, aquesta temporada ha estat particularment adversa, des del punt de vista meteorològic, havent-se incrementat de forma significativa el consum de sal, així com el consum d'altres subministraments que s'engloben en el mateix capítol pressupostari.

Pel que fa al consum de sal en la temporada octubre 2002 - maig 2003, s'han consumit 3.800 tones -1.557 tones més que la temporada anterior-, amb un cost total de 149.456,69 euros.

Cal també fer una previsió per afrontar el que queda de temporada corresponent al present exercici.

Aquest és un subministrament absolutament imprescindible, al qual el Grup Parlamentari Lliberal, donarà suport al Projecte de llei de suplement de crèdit, i votarà en contra de l'esmena presentada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir? No?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Jordi Mas, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Una petita precisió.

Veig que la intervenció de la representant del Grup Lliberal ha anat en la mateixa línia que nosaltres, entenent que el pressupost es fa amb una previsió, per tant, d'una partida, i nosaltres ens queixem justament de què no hi ha una previsió del que es necessitava.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?...

Sí, Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Mas, potser és que no ens ha entès bé!

Diguéssim que la previsió es fa, però quan vostè passa de la temporada 2001-2002, on es van gastar 2.243 tones, passem a 3.800 tones -fa una diferència de 1.800 tones-, és per això que nosaltres, en aquesta previsió no podíem contemplar que ens gastaríem 1.600 tones més de sal.

Vostè mateix ho ha dit, ha estat una temporada bona des del punt de vista de neu. Ha nevat. Cada vegada s'ha de tirar més sal a les carreteres perquè la gent, cada vegada més, viu a les parròquies -com ens podem donar compte, tant del costat d'Encamp com del costat de La Massana i Ordino-, i cada vegada han de sortir els camions a les carreteres i tirar cada vegada més sal.

La previsió que vostè demana en una temporada normal, com per exemple podria ser la 2000-2001 o la 1998-1999, tenim aproximadament unes 200 tones de diferència.

Nosaltres sempre tenim en estoc aproximadament 500 tones. Ara! de cap de les maneres es podien preveure 1.000 tones més en aquest tema. I, això, és la sola imprevisió que ha pogut tenir el Govern amb el compte pressupostari de funcionament que, com ara bé ha explicat la senyora consellera, tenim sempre el problema que no podem preveure ni els accidents, ni les nevades i d'altres consums que tenim corrents que és impossible de preveure quin serà el seu consum final.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, moltes gràcies. És per contestar molt breument al ministre.

En la meua intervenció, al principi, he dit que aquí estàvem en un país de muntanya i, per tant, a nosaltres entenc de què no ens pot ocórrer això, com passa en comarques veïnes, que no estan habituades a temporades d'hivern molt dures, com són les nostres contrades, i allí cada vegada que passa, sí que hi ha problemes d'improvisació perquè realment no és el seu tarannà.

Però, al nostre país, això jo penso que no ha d'ocórrer més.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, si no hi ha més intervencions passarem a la votació de l'esmena.

Us recordo que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i, per tant, l'aprovació del Projecte de llei de suplement de crèdit.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí

M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari si vol procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor 11, vots en contra 16.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena a la totalitat, i atès que no s'hi han presentat esmenes a l'articulat, declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt següent.

4- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 31/2003 del 18 de juny.

El Govern no ha manifestat el seu criteri.

A continuació, doncs, té la paraula el Sr. Càndid Naudi Mora, president del Grup Parlamentari Lliberal que ha presentat la Proposició de llei.

Teniu la paraula.

El Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Ens trobem avui tractant el debat sobre la presa en consideració d'una Proposició de llei del Grup Parlamentari Lliberal sobre l'adquisició de la nacionalitat andorrana, essent, sense cap dubte, un tema controvertit que ha estat objecte de varis debats en aquesta Sala per la importància que té i per la constant evolució de la realitat sociològica i política del nostre Estat.

Fa pocs mesos vàrem tenir ocasió de tractar la presa en consideració d'una proposició de llei, sobre la mateixa qüestió, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

En aquella ocasió -i em remeto al Diari de sessions- el nostre grup parlamentari ja va dir el que entenia que era oportú dur a terme per gaudir d'una normativa sobre la nacionalitat adequada a la nostra realitat.

No vàrem coincidir amb l'opinió del Grup Socialdemòcrata perquè bàsicament el tractament que es donava en aquell text, a vàries solucions als problemes que planteja el text en vigor, no ens semblaren prou acurades, no resolien abastament el problema plantejat davant la necessitat de respondre a la voluntat de ciutadanes i ciutadans que desitjaven ser andorrans, i fer-ho possible des de la prudència i la voluntat que la integració formés part d'aquest procés.

El text sotmès avui a debat comprèn aquests aspectes com a part integrant de la filosofia de la llei i permet acompassar, al nostre entendre, el ritme de la voluntat dels ciutadans d'adoptar la nacionalitat andorrana amb la possibilitat integradora del nostre Estat, no podent-se ignorar que es tracta d'una matèria que afecta directament la identitat nacional, i això imposa actuar amb la màxima prudència.

Per aquest motiu, la present Llei ha volgut avançar en dos àmbits diferents: per una part, fixa en vint el nombre d'anys de residència que permet demanar la naturalització amb caràcter general; però, per altra, obre una possibilitat

específica per als joves que han assistit a centres educatius del Principat durant tota l'escolaritat obligatòria en la que aquell termini es redueix a, només, deu anys.

En el mateix sentit s'ha entès necessari harmonitzar els terminis de residència als que la Llei atribueix efectes per al reconeixement o l'adquisició de la nacionalitat per determinats supòsits, o equiparar les condicions d'adquisició dels fills adoptius a la dels fills biològics. Per aquests motius es rebaixen a quinze anys els terminis previstos en els articles 6, 9 i 26.3 de la Llei, i es proposa l'addició del paràgraf 2, de l'article 8, respectivament.

Variar el terme a discreció del Govern per dos supòsits legalment establerts és una clara aposta per la seguretat jurídica, i condicionar a la idoneïtat de presentar la petició de nacionalitat mentre sigui efectiva la convivència del matrimoni és també un clar referent a favor de la restricció.

Davant de situacions que poden considerar-se desajustades, ja no sols del dret sinó del sentit comú.

Ensems, inserir clarament en la Llei que les persones andorranes que exerceixin activament una altra nacionalitat poden perdre aquella. És una mostra evident d'emfatització del caràcter únic de la nostra nacionalitat que ve recollit en la Constitució andorrana.

La nostra visió sobre l'accés a la nacionalitat andorrana no pot explicar-se, doncs, simplement per optar entre quinze o vint anys de residència al país per obtenir-la. La reforma proposada és molt més profunda i permet més enllà de solventar qüestions de caràcter tècnic que el jovent s'integri objectivament al procés de nacionalització de forma natural i continuada. Aquesta és una aposta de futur en la que el Grup Parlamentari Lliberal hi creu fermament.

És per tot l'exposat que hem presentat aquesta Proposició de llei que avui sotmetem a consideració del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

A continuació passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt intervé el Sr. Josep Ribera.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Ribera:

Gràcies Sr. síndic.

El creixement de la població a Andorra ha propiciat que el debat sobre la nacionalitat estigui permanentment obert, sobretot, aquests darrers anys. Però, aquest debat ja es va iniciar fa més de trenta anys, i es va intensificar a partir de finals de la dècada dels 80. El 1992 el Consell General debatia la modificació del Codi de la nacionalitat andorrana, el setembre del 1993 es votava la primera llei, i l'octubre del 1995 es va aprovar la Llei vigent qualificada de la nacionalitat.

Avui debatem la presa en consideració de la Proposició de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat presentada pel Grup Lliberal.

Ens estranya molt que en un tema tant important com aquest el Govern no hagi manifestat el seu criteri.

El passat 12 de juny debatíem en aquesta Sala la Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat de 5 d'octubre del 1995, que també havia presentat el Grup Socialdemòcrata.

Podem constatar com la nacionalitat continua sent un debat obert i, per tant, demostra que encara hi ha llacunes que calen resoldre malgrat els resultats positius que la vigent Llei qualificada ha aportat, en el sentit d'apropar la població de fet a la de dret.

Des de l'aprovació de la Constitució, ara fa deu anys, i de la Llei qualificada de nacionalitat el 1995, la població nacional ha augmentat notablement passant d'un 10% a més d'un 30% -en xifres aproximades-, de la població total del nostre país.

Cap país europeu i particularment cap micro-estat ha fet un esforç tan gran d'integració en tan poc temps.

Paral·lelament a la integració política, el dia a dia del carrer i les enquestes sociolingüístiques, demostren la dificultat d'integració tant de la població resident com singularment de la pròpiament andorrana, en viure i sentir el nostre país com a propi.

El fet lingüístic n'és abastament una il·lustració, la llengua nacional passa a ser la segona, no solament en el carrer, i en el què fer de cada dia, sinó també en el si de les llars andorranes.

Però, el veritable problema, que al nostre entendre afecta molt directament al nostre futur com a nació i com a país, i que ja va ser un

dels elements de debat més intens en les anteriors sessions, és el plantejat per l'aplicació de l'article 7.2 de la Constitució que diu textualment: "L'adquisició o el manteniment d'una nacionalitat diferent a l'andorrana implicarà la pèrdua d'aquesta en els termes i terminis fixats per la llei."

En efecte, la no aplicació d'aquest precepte implica la generació de dos tipus d'andorrans, aquells que només disposen d'una nacionalitat, tal i com diu la llei i la Constitució, o aquells que en disposen de dos o més.

A part del seu efecte discriminatori, aquesta situació posa en evident perill la nostra pròpia identitat.

El creixement de la població nacional és certament important, en deu anys s'ha més que doblat el percentatge de població nacional i és previsible que amb l'actual Llei vigent l'assoliment desitjable d'un 50% de població andorrana en el nostre país és un objectiu fàcilment realitzable abans del 2010.

No obstant, hem de ser conscients que el creixement econòmic exponencial amb el conseqüent creixement demogràfic que comporta, no solament no permet la integració dels nous vinguts, sinó que tendeix a una dilució cada dia més important del fet diferencial andorrà com a nació, tant a nivell poblacional com social i lingüístic.

S'evidencia un conflicte d'interès entre el ciutadà que vol majoritàriament la doble nacionalitat per varis factor. El primer sentimental, de pertinença a la comunitat d'origen però també de conveniència -tràmits administratius i interessos patrimonials, entre altres- i l'interès de l'estat andorrà de preservar una comunitat diferenciada pròpia per tal de garantir el futur d'Andorra com a estat sobirà.

No oblidem que cap altre país del món té un percentatge tan alt de població amb possibilitats de ser doble nacional, endemés d'un altre mateix estat, amb la possibilitat d'arribar ràpidament a un índex del 80% de població doble nacional, i amb una discriminació envers els andorrans que només en tenen una.

En el nostre programa electoral, ja vàrem dir que el tema de la nacionalitat no fos objecte de mercadeig electoral sinó de consens polític.

En el discurs programa que el nostre grup va presentar en aquesta Cambra el passat dia 6 de

febrer del 2001, en el capítol de política social, i fent referència a la nacionalitat deia textualment: "Un dels temes cabdals és el de la nacionalitat, i la nostra voluntat és de conciliar l'interès d'estat i les necessitats dels seus ciutadans cada dia més dependents de la mobilitat de les persones en l'àmbit europeu. La desitjable obertura de la nacionalitat ha de ser precedida d'una convenció amb els països veïns. Aquesta convenció ha de permetre un control efectiu del supòsit de la doble nacionalitat amb l'ànim de no hipotecar el futur d'Andorra com a comunitat diferenciada i Estat sobirà, i amb coherència amb el que estableix l'article 7.2 de la Constitució."

Si no podem garantir aquest precepte constitucional, haurem d'encetar el debat sobre la conveniència de canviar les regles del joc amb totes les seves conseqüències: modificació de l'article 7 de la Constitució en el seu apartat 2 que prohibeix la doble nacionalitat.

I pel mateix principi d'adequar l'Andorra de fet a la de dret, tindrem també d'adequar al fet polític andorrà la seva realitat poblacional i sociolingüística, i admetre en un futur no gaire llunyà cooficialitats lingüístiques.

Cap de les proposicions de llei presentades tant pel Grup Socialdemòcrata com pel Grup Lliberal, proposen modificacions destinades a solucionar el problema de la doble nacionalitat, que el nostre grup ja fa dies que denuncia.

Proposen únicament millores destinades a reduir la durada de temps necessari per adquirir la nacionalitat andorrana.

Aquestes propostes són les més fàcils de fer i les que més rendiment electoral poden portar a curt termini, però segur que no es fa cap favor ni al país ni als andorrans, no afrontant un problema que a la llarga, de ben segur, crearà conflictes d'ordre social i discriminatori entre els mateixos andorrans.

Seria desitjable que a l'hora de debatre el tema de la nacionalitat, s'afrontés amb valentia el problema que s'està creant i es busqués la solució definitiva, per enfortir la nostra identitat i per consolidar Andorra com un Estat independent.

El nostre grup no vol entrar en un mercadeig d'anys per aconseguir la nacionalitat. Per nosaltres, la nacionalitat és quelcom més que un passaport, per això estem disposats a parlar amb tots els grups del Consell per tal de debatre tots aquells punts susceptibles de ser

modificats, i sobretot, evitar que al nostre país hi hagi diferents tipus d'andorrans.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata intervé el Sr. Francesc Rodríguez.

Teniu la paraula Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, voldria agrair al portaveu del Grup Parlamentari Lliberal d'haver, avui, justificat el que no van fer el dia 12, és a dir, el perquè no s'acceptava la nostra proposició de llei a tràmit. Avui, al principi ho ha fet, i li agraeixo.

Un cop això dit...

Poc han canviat les coses des d'aquell dia 12 de juny, quan defensava en aquesta Sala l'admissió a tràmit de la referida Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat que vam presentar. En una part del meu discurs deia -i cito-: "Ahir el Grup Parlamentari Lliberal va exercir la iniciativa legislativa i va entrar al registre de Casa de la Vall una Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995. Ens van trametre una còpia de la mateixa i, per tant, en coneixem el contingut. Sense entrar en el detall del text, hem de constatar que els canvis essencials proposats coincideixen, pel que fa als articles afectats i al fons dels mateixos, amb les propostes de la nostra proposició, encara que amb diferències evidents quant al termini d'anys per obtenir la nacionalitat per naturalització. Per tant, pensem que hauria estat molt més fàcil acceptar la nostra Proposició i fer després les esmenes pertinents. Això també hauria permès avançar en el temps l'aprovació de la Llei. Sembla que no ho volen així, que no volen que sigui la Proposició de llei presentada pel nostre grup parlamentari la que prosperi. Creguin que a nosaltres no ens preocupa en absolut que no sigui la nostra Proposició la que passi a tràmit. Allò que ens preocupa és que no torni a passar com fa quatre anys. Allò que volem és que s'aprovi efectivament, i el més ràpid possible, les propostes que nosaltres fem i que es millori la Llei."

-fi de citació. Avui afegeixo que, coherentment

amb els nostres plantejaments del mes de juny, votarem favorablement la presa en consideració de la Proposició de llei que estem analitzant.

Amb la vènia del M. I. Sr. Síndic, em referiré durant breu estona a la Proposició de llei, l'admissió a tràmit de la qual va ser rebutjada el dia 12 de juny. Ens reafirmem, ara, que hem pogut analitzar la Proposició de llei liberal amb tot detall, en considerar que els canvis essencials proposats ara coincideixen -i aquí no coincidim amb l'opinió del representant del Grup Lliberal- amb els de la Proposició de llei que vam presentar i en què hauria estat possible introduir de forma senzilla totes les altres modificacions que el Grup Lliberal hagués volgut mitjançant esmenes. L'enunciat de la nostra Proposició de llei era de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, no de modificació d'alguns articles concrets de la referida Llei; per tant, amb esmenes es podien modificar tots els articles que s'hagués volgut. Qualsevol afirmació en un sentit diferent és, per qualificar-ho de forma entenedora, una mentida, i si els seus assessors els han induït en error, creguin-me, canviïn d'assessors perquè els hi prenen el pèl i els diners.

Constatem que per tercera vegada el nostre Govern no té criteri, o almenys no l'explicita, quant a la qüestió de la nacionalitat. A manca d'aquest essencial document, hem pogut, tanmateix, fer una anàlisi de la Proposició, i valorar els canvis que suggereix. El canvi principal proposat és el de l'article 11 de la Llei, relatiu a la disminució del nombre d'anys de residència necessaris per obtenir la nacionalitat per naturalització. No cal repetir que estem d'acord tant amb la modificació de la norma general com amb la que concerneix a les persones que han cursat l'educació obligatòria a Andorra. Pel que fa a la resta de modificacions proposades

-encara que com en el cas anterior, amb contingut distint pel que fa als diferents terminis-, es repeteixen les de la nostra proposició relatives a l'article 6 -en relació als infants nascuts a Andorra de pares estrangers-, a l'article 9 -en relació a l'adquisició de la nacionalitat per part dels néts d'una persona de nacionalitat andorrana- i a l'article 26 -en relació a la recuperació de la nacionalitat. Altres modificacions completen alguns aspectes de la llei, com l'adquisició de la nacionalitat per part d'un infant adoptat per persones de nacionalitat estrangera -article 8-, les condicions per poder adquirir la nacionalitat per matrimoni -article

10- o l'inici del termini per fer la renúncia a la nacionalitat anterior per part dels menors d'edat que adquireixin la nacionalitat andorrana -article 28. Les altres modificacions es refereixen a precisions complementàries de les modificacions anteriors o a canvis que considerem innecessaris, però, com ja es va dir en aquesta Sala el 12 de juny, tot i que segurament no fos necessari, no fa cap mal que es clarifiquin els procediments. Per tant, i resumint, els canvis proposats ens semblen, encara que amb matisos importants, globalment acceptables.

Un cop això dit, cal fer una precisió: evidentment, no estem d'acord amb el nombre d'anys necessaris per obtenir la naturalització. Un cop admesa a tràmit la proposició de llei que estem analitzant -perquè pensem que avui serà admesa a tràmit- farem les esmenes escaients per tal de reprendre tots els terminis de la nostra proposició de llei. I, intentarem convèncer-los en el treball en comissió de l'oportunitat de la nostra proposta. La resta d'esmenes que farem seran per millorar un text que malgrat, a l'entendre del portaveu del Grup Parlamentari Lliberal el 12 de juny, està més treballat que el socialdemòcrata, també conté contradiccions i imprecisions que entre tots, espero, sabrem corregir.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

És, naturalment, per referir-me al fet que... -ja ha ocorregut d'altres vegades-, que tractant-se d'una proposició de llei feta pel Grup Lliberal, el Govern no ha emès un criteri amb el benentès -i ho dic aquí, i vostès no tenen perquè saber-ho, com és natural- que el treball es va fer també amb la col·laboració del Govern, que ens va ser demanada pel grup parlamentari, que les dades del Ministeri d'Interior van servir per elaborar aquesta Llei, i es va treballar de conjunt entre el Govern i el grup parlamentari. Per tant, el nostre criteri coincideix, absolutament, amb aquest text.

És un criteri que es pot matisar per tothom perquè una Llei de nacionalitat reformable, molt de tant en tant, com passa aquí, no és mai

de la satisfacció de tothom. Hi ha algunes coses que potser podríem encara millorar-se. Li agraeixo Sr. Rodríguez Rossa que hagi proposat al seu grup de fer-ho a través de les seves esmenes, i segur que encara es trobarà alguna possibilitat de millorar aquesta Llei encara que es discuteixin terminis.

I, també voldria referir-me al Sr. Ribera, dient-li que el debat de la nacionalitat està obert sempre, i no va ser a l'any 1980 quan hi va haver més debat, va ser molt abans -és més jove que jo-... a l'any 1970 hi havia més debat al carrer que mai -i aquí som uns quants que en aquell moment no teníem drets polítics. Els vam adquirir llavors: de primera generació, fills de mare andorrana, de segona... I, llavors el debat era al carrer.

A partir de llavors, observo que a partir dels 80 el debat ha estat, sobretot, aquí... al Parlament que és on ha de ser. Però, al carrer no hi ha hagut tant com hi havia hagut al principi. Però, és bo que sigui així. El Parlament presenta el que pensa el país.

I, per tant, aquest debat queda obert sempre, i no fa que no hagi de dir també que hi ha unes novetats que vostè demanava, i que hi són, referents a la doble nacionalitat. El Govern diu la modificació que es demana, i si s'aprova ho dirà: "Si el Govern té constància que una persona de nacionalitat andorrana exerceix activament una altra nacionalitat, incoarà d'ofici un expedient de pèrdua de la nacionalitat andorrana". Això no era abans, i el Govern no tenia armes legals per incoar un expedient en casos flagrants, -que n'hi ha, de doble nacionalitat-, que es poden constatar i que es constataren.

Per tant, jo estic content, i com vostè deu estar-ne de què hi hagi aquest article 6, amb un paràgraf de l'article 23 i, per tant, servirà perquè el Govern faci la seva feina i la pugui fer amb més bones condicions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, pel Grup Lliberal, Sr. Cándid Naudi teniu la paraula.

El Sr. Cándid Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Rodríguez! El que ha de dir la Llei no és el que tenen de dir els nostres assessors. És el que té a dir el Grup Lliberal, com jo li he mencionat molt bé.

Tanmateix, creguin que els nostres assessors tenen la solvència moral i jurídica necessària, i no ens prenen el pèl.

El que sí que li voldria dir és que jo no em permetria mai, en cap moment, qualificar els seus d'aquesta manera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per part del Grup Mixt alguna intervenció?

Pel Grup Socialdemòcrata?

Sí, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Jo he dit, Sr. Naudi, de què si era el cas de què els seus assessors els havien induït a un error -que sembla que no és el cas, que ha estat una decisió plena del grup-, per tant, no ve al cas el que jo he dit dels assessors. És una decisió del grup, i no té res a veure amb els assessors pel que he entès... pel que m'ha aclarit vostè.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, pel Grup Lliberal, Sr. Cándid Naudi teniu la paraula.

El Sr. Cándid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

No, amb l'aclariment del Sr. Rodríguez em trobo més que satisfet.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions proposo prendre en consideració la Proposició de llei per assentiment?

No? Demanen una votació?

Doncs, molt bé, procedirem a la votació.

Sí és sí a la Proposició de llei, i obrir un període de quinze dies per poder presentar esmenes que no podran ser a la totalitat; i, no és no a la Proposició i declarar, doncs, closa la seva tramitació.

Procedim, doncs, a la votació.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : Sí
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí
M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : M'abstinc
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : Sí
M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : M'abstinc
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : M'abstinc
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : M'abstinc

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. secretari, si voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor 23, abstencions 4.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació es pren en consideració la Proposició de llei, i s'obrirà un termini d'esmenes que no podran ser a la totalitat.

Passem al punt següent.

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 42/2003 del 19 de setembre.

El Sr. Josep Garrallà Rossell nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost exposa l'informe.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions mantingudes els dies 4, l'11, el 20 i el 30 de juny, el 10 i el 16 de setembre del 2003 van analitzar el Projecte de llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi han presentat 59 esmenes: 10 per part del Grup Socialdemòcrata i 49 per part meua, integrant del Grup Mixt i representant del Centre Demòcrata Andorrà.

De les 59 esmenes presentades 32 s'han aprovat per unanimitat, 1 s'ha aprovat per majoria, 11 s'han transaccionat per unanimitat, 1 s'ha transaccionat per majoria, 5 han estat retirades i 9 no han estat aprovades.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost acordà modificar l'ordre de les disposicions incloses en el present Projecte de llei d'acord en l'establert en la proposta d'acord aprovada pel Consell General en la seva sessió del dia 18 d'abril del 2002 sobre criteris de concepte i de forma per a l'elaboració de les proposicions i dels projectes de llei.

Així, doncs, la disposició derogatòria anirà després de la disposició transitòria segona i abans de la disposició final.

També s'ha acordat modificar, d'una banda, el redactat del punt 2 de l'article 15 per coherència amb l'esmena 23 que ha estat transaccionada per majoria i, d'altra banda el redactat del punt

2 de l'article 22, per coherència amb l'esmena 43 que ha estat aprovada per majoria.

Així mateix, es modifica el darrer paràgraf de l'exposició de motius per coherència amb el text resultant del Projecte de llei.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt alguna intervenció?

Sí, Sr. Josep Garrallà teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances que avui es sotmet, -amb molt de retard per cert-, a l'aprovació d'aquesta Cambra és imprescindible sobretot per consolidar l'INAF com a autoritat del sistema financer andorrà i al mateix temps per poder nomenar un nou Consell d'Administració, que dit de pas, pugui tenir l'autoritat moral que li correspon ja que el període pel qual havia estat nomenat l'existent està exhaurit des de fa molt temps sense que el Govern faci res al respecte.

Un organisme de regulació i supervisió com és l'INAF ha de reunir unes condicions que li permetin fer ús de la seva autoritat de forma acceptada sobretot pel que fa a la promulgació de normes limitadores i a la imposició de sancions.

Aquest organisme ha de tenir capacitat tècnica, capacitat operativa, independència, que les seves funcions no siguin incompatibles entre elles o amb els seus objectius, i que no s'acaballin amb les de les altres instàncies.

En línies generals, el projecte presentat pel Govern compleix les condicions abans esmentades i els objectius necessaris perquè l'INAF pugui aprofundir en la seva funció d'organisme de supervisió i de control del sistema financer andorrà amb un augment de les seves competències i de les seves funcions que han implicat la supressió tant del Comitè

Consultiu com de la Comissió Superior de Finances.

Malgrat això, vàrem presentar 40 esmenes de les quals 28 han estat aprovades per unanimitat, 10 transaccionades també per unanimitat, 9 no acceptades i 2 han estat retirades.

D'aquesta manera s'ha millorat la Llei, fent-la més aclaridora, més funcional, i dotant aquest organisme de la independència imprescindible per dur a terme tals funcions com les competències reconegudes a la Llei.

Ara bé, l'aprovació per majoria de les esmenes número 23 i número 33, en els articles 13 i 20 respectivament, de l'informe de la Ponència presentades pel Grup Socialdemòcrata poden donar, al nostre parer, molta més independència al president i membres del Consell d'Administració ja que són demanats pel Consell General a proposta del Govern per una majoria qualificada. Però, deixen el nomenament del director en mans del Govern a proposta del mateix Consell d'Administració. La gran preeminència que tindrà el president i la resta del Consell d'Administració sobre el director, i la dependència que aquest tindrà del Govern implicarà que les seves competències es vegin molt minvades.

Podríem entendre aquesta decisió si l'òrgan directiu fos solament l'executor de les decisions del Consell d'Administració, però no és així ja que la Llei atorga al director competències i, alguna, prou important que depenen de si mateixes, i la retallada d'independència que aquestes esmenes han provocat dificultaran la seva autoritat.

És per aquest motiu, i malgrat que moltes de les esmenes hagin estat recollides per la comissió -tal com vaig anunciar a la comissió- per part del Grup Mixt serà d'abstenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata intervé el Sr. Josep Dallerès.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Referent al Projecte de llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances que toca debatre ara,

avanço ja i d'entrada, que el Grup Socialdemòcrata hi donarà suport.

Es tracta d'un text que s'inscriu en la prolongació de la trajectòria que, iniciada amb la Llei del 1989, es continua en la modificació aprovada l'any 1993 per tal d'anar adaptant les diferents responsabilitats i autonomia que va adquirint l'Institut.

No es tracta, doncs, d'un text que sorgeix del no res, sinó d'un text que adapta una evolució, plasma unes voluntats que vénen expressades en l'exposició de motius i que, doncs, no reprendré aquí.

Em permetré, tanmateix, fer dues consideracions.

La primera és que donem suport a la Llei amb la voluntat de veure com s'aplica en tots els seus extrems.

Dic això que pot semblar obvi, que fins i tot pot ser considerat una inútil tautologia, ho dic, però, perquè és ben sabut de tots que no ha estat així amb l'actual Llei en vigor, en particular pel que es refereix al nomenament i ratificació del Consell d'Administració que està fora de llei des de fa més d'un any.

El nostre posicionament al respecte, resta plasmat en el Butlletí del Consell número 4, de 4 de febrer del 2002, a la pàgina 11, en la pregunta escrita adreçada al Govern, i no són pas les elucubracions governamentals que, a tall d'explicació, figuren com a resposta a la nostra pregunta en el Butlletí número 22, que no ens van ni convèncer ni fer canviar de parer o de manera de veure les coses.

Entenem que les entitats, els organismes i les institucions públiques haurien, han de donar l'exemple en el moment de complir la Llei, i masses exemples tenim, malauradament, que mostren que no sempre és així.

Com pretendre, actuant de tal forma, que els ciutadans considerin seriós el que es fa en aquesta Cambra?

Procedint de tal manera, mal servei estem fent al país i a l'Estat de dret.

Entenem que, si es detecta un disfuncionament en un text legislatiu, o si, senzillament, perquè els equilibris polítics que van portar a aprovar-lo han canviat, el que cal fer, és procedir a les oportunes modificacions abans de deixar d'aplicar la legislació vigent.

Aquesta consideració condueix a la segona que porta sobre la forma de com s'ha procedit i, per

via de conseqüència, incideix en el resultat final de la Llei que ens disposem a adoptar.

Des del Grup Parlamentari Lliberal, en el moment en què es va començar a parlar, a l'inici de la legislatura actual, de modificar la Llei en vigor -de l'INAF-, se'ns va preguntar si estariem disposats a tractar el tema com a tema d'estat, vista la sensibilitat del sector financer.

La resposta del Grup Socialdemòcrata va ser clara.

Estàvem disposats a participar en l'elaboració conjunta si es tenien en compte tres elements que consideràvem de rellevància perquè anaven lligats amb la independència que, enteníem, calia donar a l'organisme: eren els nomenaments dels membres del Consell d'Administració que, pensàvem, havia de ser fet des del Consell General; el nomenament del director que, enteníem, corresponia al Govern; i, la no assistència del ministre de Finances a les reunions del Consell d'Administració, si bé enteníem que calia trobar sistemes per tal d'evitar els possibles enfrontaments entre Institut i Govern en tots els temes de política financera.

En un primer moment va semblar que hi havia coincidència de criteris i que es podria arribar a un possible programa de treball conjunt si el Grup Lliberal arribava a trobar una posició unànime i, fins i tot, semblava que dins del Grup Mixt aquests punts eren o podien ser compartits.

Amb el canvi de president de la Comissió de Finances i Pressupost, amb el que va procedir el Grup Lliberal en el període de sessions que va seguir, va quedar clar per a tots que no hi hauria negociació i que, en tot cas, els grups de l'oposició, si no estàvem d'acord amb el text presentat pel Govern, ens tocava presentar esmenes un cop aquest estès entrat a tràmit. De fet, va ser així.

Des del Grup Socialdemòcrata, plenament conscients de la relació de forces en el si del Consell General, i tenint en compte els antecedents que acabo de mencionar, ens vam limitar a presentar deu esmenes, corresponents essencialment, a marcar quines eren les nostres discrepàncies de fons quant al projecte presentat pel Govern, no pretenent, en cap moment, articular un text que difícilment podríem modificar. Portaven en particular sobre el nomenament del Consell d'Administració i del director, sobre la no participació del ministre de Finances en les

reunions del Consell d'Administració, sobre la independència de l'Institut i la transparència per la qual cosa es proposava l'elaboració d'una memòria anyal.

La nostra intenció, ja que en més d'un aspecte consideràvem que el text millorava l'existent, era només de deixar constància, com altres vegades hem fet, de quina era la posició que defensàvem.

Poc ens podíem imaginar el que va passar quan es va començar a estudiar el text en la Comissió de Finances i Pressupost, i ens vam adonar, -en part, agradable sorpresa-, que el Grup Lliberal, que encetava un tercer president de la Comissió en menys de tres anys, adoptava les esmenes nostres que més allunyades estaven del text entrat a tràmit.

En aquest sentit algun article no esmenat pot veure's lleugerament afectat, en cap cas de manera irreparable, creiem, per les modificacions aportades al text. Pensem que les dos possibles incongruències que s'han detectar en comissió, que no afecten la posta en funcionament de la Llei, podien haver estat modificades en una votació avui, aquí. De no ser així, entenem que el millor serà fer un seguiment acurat de l'aplicació de la Llei si es constata, a la pràctica, cap disfuncionament, per lleuger que sigui, procedint d'immediat a la corresponent modificació.

Indiscutiblement això no hagués estat així si, des d'un principi, s'hagués presentat un text, fruit d'una reflexió conjunta caminant vers un mateix sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Marc Pintat.

Teniu la paraula.

El Sr. Marc Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances que avui es sotmet a consideració d'aquesta Cambra representa la consolidació d'aquest òrgan com a autoritat supervisora del sistema financer andorrà.

L'INAF fou constituït per la Llei de creació de l'Institut Nacional Andorrà de Finances del 12 de juny de 1989.

Els objectius inicials de l'INAF eren els de facilitar el finançament del sector públic, d'ajudar al Govern a complir els seus objectius socials i econòmics i d'assistir les autoritats en la direcció de la política financera i econòmica.

La llei del 1989, però, no atorgava a l'INAF la capacitat per supervisar i regular el sector financer i, en aquest sentit, va ser modificada a l'any 1993 amb la Llei de modificació de la Llei de creació de l'Institut Nacional Andorrà de Finances. L'INAF es convertia, així, en l'òrgan tècnic executiu de l'autoritat financera del Principat d'Andorra amb unes funcions addicionals derivades d'aquesta condició.

Avui dia, després de deu anys de funcionament d'aquest òrgan, podem assegurar que l'INAF ha aconseguit assolir els seus objectius inicials perfilant-se com una autoritat seriosa i creïble, tant a dins com des de fora de les nostres fronteres.

La voluntat del nostre grup parlamentari amb l'aprovació d'aquesta Llei presentada pel Govern, es centra en varis aspectes com són: la redefinició necessària de l'estructura del sistema financer, el reforçament de la independència de l'INAF, l'increment de les competències dels òrgans de Govern i, el reconeixement internacional de l'Institut.

En primer lloc, pel que fa a la remodelació de l'estructura del sistema financer, el Projecte de llei preveu la supressió de la Comissió Superior de Finances com autoritat superior al sistema financer. Aquesta modificació és fruit, d'una banda, del traspàs de competències en matèria de blanqueig de diners a la Unitat de Prevenció del Blanqueig, que la Comissió Superior de Finances tenia, i d'altra banda del traspàs de competències a l'INAF pel que fa al poder disciplinari del sistema financer i les propostes d'ordenació i de regulació en aquest àmbit.

La independència d'autonomia de l'INAF es garanteix, en aquesta Llei, en l'atribució de noves competències però, sobretot, en les modificacions sobre el nomenament i composició dels òrgans de Govern i amb el finançament de l'INAF.

El Consell d'Administració és nomenat, tal com disposa el Projecte de Llei, pel Consell General amb el vot favorable de dues terceres parts dels seus membres en primera votació, i per majoria simple en segona votació. Aquest sistema reforça la legitimitat i independència d'aquest òrgan.

Així mateix, el director general de l'Institut és nomenat pel Govern a proposta del Consell d'Administració.

La participació del Consell d'Administració en el seu nomenament incrementa, també, en aquest òrgan la seva independència respecte a la Llei actual, però alhora, conserva el vincle administratiu i polític necessari entre l'INAF i el Govern.

Pel que fa a l'increment de les competències de l'INAF podem esmentar com a principals: la potestat d'emprendre autònomament inspeccions *in situ* a les entitats del sector financer; i l'atribució de competències sancionadores per infraccions lleus i greus.

Finalment, aquesta Llei equipara les funcions i competències de l'INAF als òrgans supervisors del sistema financer equivalents a altres països. Això representarà un reconeixement internacional de l'INAF.

Del treball realitzat en comissió, voldria destacar la modificació respecte al nomenament i composició dels òrgans de Govern de l'INAF, i el fet que el projecte de pressupost només pugui ser modificat i aprovat pel Consell General. Això, com ja he indicat, aporta un increment de la seva independència i un major equilibri entre ells.

També voldria ressaltar les nombroses modificacions de forma respecte el text inicial, que han aportat més claredat i coherència ajudant a millorar el redactat inicial.

No voldria acabar, Molt Il·lustres Senyors, sense agrair als consellers generals de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost el seu treball actiu i constructiu en comissió. Les modificacions aportades al text la majoria de les quals han estat consensuades unànimement han contribuït a millorar la Llei.

També voldria agrair al Ministeri de Finances el fet de què hagués entregat als diferents grups parlamentaris el Projecte de llei abans de ser entrat a tràmit.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir? No?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, havent estat demanada una votació, procedirem a la mateixa.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : Sí
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí
M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : M'abstinc
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
M. I. Sr. Patrick García Ricart : M'abstinc
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : M'abstinc
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : M'abstinc
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : M'abstinc
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor 22, abstencions 5.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

A la vista, doncs del resultat, queda aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt número 6.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni de Roma per

a la protecció dels artistes intèrprets o executants, els productors de fonogrames i els organismes de radiodifusió, fet a Roma el 26 d'octubre de 1961.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 40/2003 del 21 d'agost i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir ara o al final?

Ara?

Sí, Sr. ministre d'Economia teniu la paraula.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

La meua intervenció, però, voldria que es referís als tres convenis, als punts 6, 7 i 8, donada la seva interrelació.

Els tres convenis portats a la consideració del Consell General creen un marc de protecció generalment acceptat a creacions derivades del coneixement ja sigui en el seu àmbit artístic o industrial.

Aquesta protecció es concreta en drets que atorga una exclusivitat sobre l'explotació econòmica de la creació intel·lectual. Aquests factors d'exclusivitat són una condició necessària però no suficient per la generació de beneficis econòmics superiors, que és l'objectiu estratègic de tota activitat i obre les portes d'activitats vinculades a la creació industrial o artística, ajudant així a la diversificació del teixit econòmic andorrà.

L'adhesió a aquests convenis genera una ampliació en l'àmbit internacional de la protecció de la creació intel·lectual andorrana, ja sigui artística o industrial.

Els tres convenis són administrats per l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual de la que Andorra n'és membre des de l'any 1994. La seva adhesió no comporta cap despesa addicional, ja que les contribucions anuals queden cobertes amb el pagament anual que Andorra ja fa a aquesta organització.

L'adhesió a aquests convenis no implica modificar la normativa actual ja que les disposicions de la Llei de marques, la Llei d'utilització de signes d'estat, la Llei de noms comercials, denominació social i rètols d'establiments, la Llei sobre drets d'autor i drets veïns i la Llei de patents, atorguen una protecció específica que dona compliment a la

fixada per les disposicions dels convenis que ens ocupen.

El Conveni de París, per a la protecció de la propietat industrial s'origina a l'any 1873, i actualment en formen part 164 estats. Aquest conveni té per objecte l'establiment d'unes normes comunes per a la protecció de les patents dels models d'utilitat dels dibuixos i dissenys industrials, les marques, els noms comercials, les indicacions geogràfiques, les denominacions d'origen i la repressió de certs actes de competència deslleial en referència a la utilització d'aquestes.

Un dels objectius principals d'aquest Conveni és establir un mecanisme de reciprocitat per estendre la protecció més enllà de les limitacions territorials, permetent als andorrans de gaudir de protecció en tots els estats membres del Conveni. Andorra obtindrà una protecció automàtica dels seus signes d'estat en tots aquests estats membres, i aquest conveni permet en el futur adquirir d'altres convenis de registre simultani com el "Tractat de cooperació en matèria de patents" que permetrà al registre simultani de patents i al sistema de Madrid, tractat que permetrà el registre de marca internacional.

Pel que es refereix al Conveni de Berna per a la protecció d'obres literàries i artístiques que s'origina a l'any 1886 i que, actualment, formen part 150 estats, i el Conveni de Roma per a la protecció d'artistes, intèrprets, executants, els productors de fonogrames, els organismes de radiodifusió que s'originen a l'any 1961 i del que, actualment, formen part 75 estats, tenen per objectiu principal la protecció d'autors de totes les produccions en l'àmbit literari, científic i artístic dels artistes intèrprets, dels productors i dels organismes de radiodifusió.

Atorga així una protecció internacional a tots els autors i artistes d'obres publicades i executades en els estats membres amb la independència de la seva nacionalitat, essent tractats sense discriminació sota la llei nacional de qualsevol altre estat membre i en base al principi de tracte nacional o d'assimilació nacional.

Per l'exposat, es porta a consideració d'aquesta Cambra els esmentats convenis.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a continuació a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt cap intervenció?

Pel Grup Socialdemòcrata cap intervenció?

Pel Grup Lliberal tampoc?

Bé, doncs, si no hi ha intervencions entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment?

Doncs, la Proposta queda aprovada.

Passem al punt següent.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques del 9 de setembre de 1886, completat a París el 4 de maig de 1896, revisat a Berlín el 13 de novembre de 1908, completat a Berna el 20 de març de 1914, revisat a Roma el 2 de juny de 1928, a Brussel·les el 26 de juny de 1948, a Estocolm el 14 de juliol de 1967, i a París el 24 de juliol de 1971 i esmenat el 28 de setembre de 1979.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 40/2003 del 21 d'agost i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Entenc, doncs, que no havent-hi intervencions es pot aprovar per assentiment aquesta Proposta?

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt següent.

8- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni de París per a la protecció de la propietat industrial del 20 de març de 1883, revisat a Brussel·les el 14 de desembre de 1900, a Washington el 2 de juny de 1911,

a l'Haia el 6 de novembre de 1925, a Londres el 2 de juny de 1934, a Lisboa el 31 d'octubre de 1958, i a Estocolm el 14 de juliol de 1967 i esmenat el 28 de setembre de 1979.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 40/2003 del 21 d'agost i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Bé, doncs, entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment?

Doncs, queda aprovada aquesta Proposta.

Passem al punt número 9 de l'ordre del dia.

9- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de modificació de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 34/2003 del 27 de juny.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 43/2003 del 30 de setembre.

Exposa l'esmena, pel Grup Socialdemòcrata, el Sr. Jaume Bartumeu Cassany president del grup.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Com sigui que la nostra disconformitat amb les quatre lleis d'imposició indirecta, sotmeses avui a consideració del Consell General, és global -i per això hem presentat diverses esmenes a la totalitat-, hem pensat que seria més coherent i raonable procedir també a una defensa única, i és el que faré ara, de les quatre esmenes en una sola intervenció com veig que també ha fet el Sr.

ministre resumint una intervenció els altres tres punts de l'ordre del dia.

Com és sabut els socialdemòcrates estem defensant, en aquesta Sala des de l'any 2001, una política fiscal diferent i que nosaltres considerem més justa. Les lleis de la imposició indirecta que rebutgem avui van adreçades, al nostre entendre, a privilegiar les rendes més altes, i no podem donar suport a aquest plantejament.

Aquests projectes certifiquen, a més a més al nostre entendre, una certa desviació del Partit Liberal del seu compromís amb la ciutadania. No van, en tot cas, -hi hagi desviació o no-, no van en tot cas, en la bona direcció, al nostre entendre, perquè no busquen millorar la situació de la gran majoria de la gent d'Andorra.

No els podem votar i per això els hem esmenat a la totalitat.

Els hem esmenat perquè, al nostre entendre, afectaran greument el poder adquisitiu de les famílies i la competitivitat de les empreses d'Andorra.

Es tracta d'uns impostos negatius i injustos perquè els paga igual el ciutadà sense recursos que un altre amb un elevat nivell de renda. Paga igual el petit o mitjà empresari que la gran empresa.

Paga igual el que a final d'any distribueix beneficis que aquell que ha d'amortitzar pèrdues.

Hem de preguntar, doncs: què pretén el Partit Lliberal amb aquests projectes de llei?

Com sabem, actualment a Andorra existeix l'impost sobre mercaderies indirecte (IMI), que grava la importació de béns, i un impost de serveis indirecte (ISI) que només grava els serveis d'assegurança i els serveis financers, fins a l'actualitat. Sabem, també, que l'IMI fou introduït el primer de juliol de l'any 1991 en el marc del desenvolupament de l'acord comercial amb la Comunitat Econòmica Europea en entrar en aplicació el règim d'Unió Duanera pels productes industrials.

Ara sembla que l'objectiu és generalitzar la imposició indirecta a tots els sectors de l'economia andorrana. Per aquesta raó es planteja, amb deu anys de retard, la creació de l'impost indirecte sobre la producció interior (IPI), de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals i de l'impost indirecte sobre activitats comercials mitjançant la tramitació de tres projectes de llei diferents,

un per a cada impost. Així mateix, la configuració de la llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis com una llei de bases de la imposició generalitzada sobre els serveis, obliga a introduir prèviament modificacions en el text vigent, aprovat pel Consell el 13 d'abril de l'any 2000, essent per tant quatre els projectes de llei presentats pel Govern al Consell, quatre projectes que, com he dit en començar la intervenció, nosaltres no podem compartir.

Sembla també que un cop desenvolupada aquesta imposició indirecta a tots els sectors de l'economia andorrana, el Govern liberal preveu, en una fase posterior, la refosa de tots els impostos indirectes sobre els lliuraments de béns i les prestacions de serveis en un sol text que reguli el sistema general d'imposició indirecta per tal d'obtenir una estructura impositiva que es pretendria... insisteixo: pretendria, comparable a la dels països de la Unió Europea.

El comú denominador de les noves figures proposades és, segons hem pogut estudiar, la complicació i la injustícia tributària.

D'acord amb la clàssica distinció en el camp de la imposició indirecta, a cada lliurament de béns o prestació de serveis gravat pels impostos cal distingir dues parts: d'una banda, l'empresari o professional que lliura el bé o presta el servei; i d'altra banda, el destinatari de l'operació gravada o comprador del bé o receptor del servei.

Com a norma general, el primer és l'obligat tributari de l'impost, és a dir, qui queda obligat a traslladar l'impost al destinatari de l'operació i qui ha d'ingressar a l'Administració la quota corresponent.

Per la seva part, el destinatari de l'operació queda obligat a suportar l'impost, és a dir, a pagar la quota que li repercuteix l'obligat tributari, però no ha d'efectuar cap ingrés a l'Administració. La seva única obligació és la de satisfer la quota que li repercuteixi, conjuntament amb l'import pactat com a contraprestació de l'operació convinguda.

L'Administració només manté tractes amb l'obligat tributari.

He parlat abans de complicació. La meua intervenció també ho és.

L'impost indirecte sobre el comerç constitueix una excepció ja que en aquest cas l'obligat tributari no és el comerciant. L'impost

s'estructura en fase única i en origen, circumstància que fa que l'obligat tributari sigui l'importador o el productor de béns. L'impost s'exigeix a l'inici de la cadena de distribució, a l'importador o productor dels béns, i no als comerciants. No obstant això, els comerciants, tant majoristes com minoristes, tenen l'obligació de repercutir l'impost al consumidor final.

Semblaria doncs, a primera vista, que el Govern del Partit Liberal voldria donar compliment al mandat constitucional, establert en l'article 37 de la Constitució, que assenyalava que "totes les persones físiques i jurídiques han de contribuir a les despeses públiques segons la seva capacitat econòmica, mitjançant un sistema fiscal just, establert per la llei i fonamentat en els principis de generalitat i de distribució equitativa de les càrregues públiques".

Però, els projectes que rebutgem no van en la línia del mandat constitucional. Fins i tot pensem que hi topen frontalment.

El sistema fiscal no és mai una fi en si mateix, sinó un instrument per aconseguir unes determinades finalitats, uns determinats propòsits, el principal dels quals hauria de ser dotar de recursos financers al sector públic. Cal que el sector públic pugui dur a terme les activitats que la societat li encomana. Aquest ha de ser l'objectiu principal a l'hora de pensar en un sistema tributari a Andorra per al futur.

Tanmateix, la configuració d'aquest sistema fiscal no pot oblidar els altres propòsits que s'han d'exigir a tot sistema tributari, i en concret al sistema andorrà. Aquest ha de ser senzill, que no imposi grans costos de gestió ni a l'Administració pública ni als mateixos contribuents, als particulars i als empresaris, i ha de ser equitatiu, és a dir, que la càrrega fiscal es distribueixi d'una forma justa, gravant manifestacions diverses de capacitat econòmica.

Finalment, el sistema fiscal andorrà, al nostre entendre, no ha d'oblidar ni menystenir sinó que ha d'atendre als requeriments reiterats de la comunitat internacional, en concret de la Unió Europea i de l'OCDE. Andorra no pot romandre al marge de les regles de joc que des d'aquestes institucions internacionals es volen fixar a fi de lluitar contra la competència fiscal deslleial. Això no vol dir que siguin aquestes institucions les que determinin el sistema fiscal andorrà, perquè cada Estat és sobirà d'establir el sistema que els seus ciutadans creguin

oportú, però lògicament sempre que es respectin unes regles de joc que avui en dia exigeixen una certa cooperació internacional. Per tant, creiem que el sistema fiscal andorrà ha de configurar-se respectant les exigències internacionals però introduint una pressió fiscal moderada d'acord amb la singularitat de la situació andorrana.

Les característiques més rellevants del sistema fiscal andorrà per al futur, i del camí a seguir per a la seva consecució són, a l'entendre dels socialdemòcrates, les següents: primer, el sistema fiscal andorrà ha de comptar amb les figures tributàries que constitueixen el pilar dels sistemes impositius arreu del món -impost sobre la renda de les persones físiques, impost de societats, impost sobre el valor afegit i impostos especials. El procés de reforma fiscal s'ha d'adaptar a les possibilitats de les empreses, l'economia i l'administració andorranes, per tant les reformes que cal endegar s'han de fer de manera gradual.

A curt termini, Andorra s'ha de plantejar el gravamen dels rendiments i dels guanys de capital.

El següent pas a seguir seria introduir la imposició directa sobre les activitats econòmiques gravant els seus beneficis, de tal manera que la imposició directa andorrana descansaria bàsicament en impostos de producte -rendiments del capital, rendiments d'activitats econòmiques i rendiments de treball. Respecte la imposició indirecta s'haurien de refondre les diferents figures impositives en un únic impost sobre el valor afegit que gravi tot el consum, mantenint en un primer moment el sistema d'estimació modular per tendir més tard cap a la generalització progressiva de l'estimació directa. Igualment, s'haurien de crear impostos específics que gravin el consum d'alcohol, carburants i tabac, per guanyar en transparència i aconseguir una imposició indirecta més propera, aquesta sí, a la dels països membres de la Unió Europea.

La darrera fase d'aquest procés de reforma fiscal consistiria en la introducció d'un impost global sobre la renda personal i d'un impost sobre societats.

El disseny de les figures impositives s'ha de caracteritzar per la seva simplicitat, per tal de facilitar el seu compliment als contribuents, insisteixo, i la seva gestió a l'Administració.

L'aplicació de sistemes objectius d'estimació de la base o de la quota és necessària en un primer

moment, però progressivament s'hauria d'anar limitant la seva aplicació, deixant-la només per a petits empresaris i professionals. Un sistema impositiu modern no pot basar-se prioritàriament en l'estimació objectiva, per la inequitat que ineludiblement representa i les distorsions que pot provocar.

La imposició directa ha de funcionar primerament com una imposició de producte i, per tant, l'impost es recapta principalment en origen mitjançant retencions a la font. Només a la darrera etapa i a llarg termini, pensem nosaltres, després de l'experiència que representi l'aplicació de les anteriors figures impositives, caldria pensar en l'aplicació d'impostos generals sobre la renda i sobre les societats.

Aquesta és la nostra alternativa als projectes que no podem aprovar.

Contràriament a aquesta orientació que proposem els socialdemòcrates, l'objectiu de les lleis que esmenem sembla que és generalitzar la imposició indirecta a tots els sectors de l'economia andorrana. Aquest objectiu podria semblar ineludible si es vol introduir una imposició indirecta general que recaigui sobre el consum realitzat al Principat i que permeti al Govern gaudir d'una font important d'ingressos. No obstant, analitzat el conjunt dels textos, el plantejament del Govern Liberal no és positiu per diferents motius.

Primer, no és just ni té sentit en termes econòmics centrar tot el sistema impositiu andorrà únicament en el consum -imposició indirecta-, mentre les manifestacions directes de capacitat econòmica -rendes, beneficis- no queden gravades.

Segon, en una economia com l'andorrana on el diferencial de preus amb els països veïns ha constituït sempre un instrument estratègic fonamental, la imposició general indirecta queda sotmesa ineludiblement a fortes restriccions. Cal veure quin impacte acabarà tenint realment sobre els preus dels béns i serveis venuts al país l'actual proposta fiscal del Partit Lliberal. Però, en qualsevol cas, ha de quedar clar que, al nostre entendre, el paper de la imposició indirecta davant futures necessitats financeres és ja avui pràcticament nul. No es pot pujar gaire més la pressió fiscal indirecta.

Tercer, la quota de liquidació s'estima objectivament com a norma general, deixant a l'estimació directa un paper subsidiari, excepte quan es tracta de les importacions. Aquest fet ve

condicionat per la falta d'informació completa sobre les activitats econòmiques que es duen a terme a Andorra. Per tant, cada titular d'una activitat econòmica ha de liquidar l'impost prenent uns mòduls calculats a partir de dades estadístiques referides a un conjunt d'activitats del mateix sector, que difícilment coincidiran amb les dades reals de cada titular. Se'ns dirà que això certament és inevitable en tot sistema d'estimació objectiva, i que les possibles distorsions que ocasiona es veuen generalment compensades per les avantatges en termes de simplicitat tant pel contribuent com per l'Administració. No obstant això, les distorsions derivades de la manca de neutralitat econòmica són considerables quan l'estimació objectiva constitueix la norma general d'estimació -i és aquest el cas de les lleis que estem examinant- i no es preveu en cap norma general, en cap moment l'adopció progressiva de l'estimació directa. Això succeeix en els projectes que esmenem on pot tenir sentit establir l'estimació objectiva en un primer moment, però insisteixo, almenys per a les empreses més grans, s'haurien de prendre progressivament les mesures pertinents per establir l'estimació directa en aquests casos -per exemple, obligació de seguir un determinat pla comptable.

Un altre clar exemple de la falta de neutralitat derivada de l'estimació objectiva de les quotes es troba al Projecte de llei de l'impost indirecte sobre activitats comercials. El recàrrec que importadors i productors han de repercutir als comerciants és únic, amb independència que es tracti de majoristes o minoristes. Certament, el valor afegit no serà el mateix quan el producte adquirit pel comerciant es ven després directament al consumidor final quan encara ha de passar per altres fases de la cadena de distribució. En canvi, l'impost pagat és el mateix en ambdues situacions.

Els impostos no són més que elements d'un conjunt més ampli, el que han definit els catedràtics en la matèria, com el sistema fiscal.

En aquests projectes el Partit Lliberal introdueix noves figures impositives però, no sembla que es vulgui passar a un model de sistema fiscal. En tot cas, no hem sabut endevinar-lo. No veiem cap a quin sistema fiscal real es vol tendir. Són projectes que potser permeten al Govern Lliberal sortir al pas davant una situació urgent de necessitat financera -tot i que ja he expressat abans els meus dubtes sobre la rendibilitat concreta dels impostos-, però, sense saber gaire cap a on anem. Aquest

fet és criticable no només per les pròpies necessitats de l'economia andorrana, sinó també pel fet d'oblidar-se de les necessitats derivades dels requeriments de la comunitat internacional, als quals m'he referit anteriorment.

Exposada, doncs, la nostra divergència fonamental amb els projectes que esmenem, comentarem diferents aspectes més concrets relacionats amb els projectes de llei actualment en tramitació.

I, els comentarem sense entrar en les nombroses errades, pífies i incorreccions que el propi Grup Lliberal s'ha hagut d'encarregar d'esmenar.

En relació amb l'annex 1-*Definicions de variables*, tant del Projecte de llei de l'impost sobre la prestació de serveis empresarials i professionals com de l'impost sobre la producció interna, i respecte a l'apartat a) *Personal ocupat*, es fixen les normes pel seu còmput, és a dir, que cada persona ocupada computa per una unitat excepte en determinats casos, i en concret el cas cinquè s'especifica que -i el llegiré-: "*El personal subcontractat procedent de les agències de subministrament de personal no computa com a personal ocupat en l'empresa on desenvolupi el lloc de treball.*"

Això és així perquè està prevista la tributació com a activitat independent de les agències de subministrament de personal prenent-se com a única variable a considerar el personal ocupat.

Al respecte, cal esmentar que el valor afegit pel treballador d'una agència de subministrament no ha de variar gaire respecte el valor que afegeix un treballador de la mateixa activitat però contractat directament per l'empresa. Per tant, també s'hauria de tenir en compte en el còmput de personal de les diferents activitats on desenvolupen la seva feina.

Diferent i independent d'aquest valor és el que es consideri que afegeixen les agències de subministrament de personal pels seus serveis prestats que, per tant, han de tributar d'acord amb les estimacions fetes sobre el seu valor afegit.

A l'annex 1-*Definicions de variables*, també tant del Projecte de llei de l'impost sobre la prestació de serveis empresarials i professionals com de l'impost sobre la producció interna, i respecte a l'apartat b) *Superfície*, s'estableix una definició de superfície i es diu com s'ha de computar.

No hem entès aquí per què es fixa una definició i una manera de càlcul de la superfície diferent de l'establerta recentment en l'impost comunal de radicació d'activitat comercials, empresarials i professionals -art. 32.5 de la Llei de finances comunals. Creiem que seria més senzill tant per als titulars de les activitats com per a les administracions afectades poder definir i computar la superfície de la mateixa forma a tots els impostos. Per aquest motiu hem presentat també dues esmenes a l'articulat d'aquestes lleis.

En relació amb l'annex 1-*Definicions de variables*, també tant del Projecte de llei de l'impost sobre la prestació de serveis empresarials i professionals com de l'impost sobre la producció interna, i respecte de l'apartat k) *Ingressos*, es diu que correspon a la suma de la totalitat dels ingressos acreditats en el període de la liquidació procedent de certes activitats com compra venda de béns immobles, agents de la propietat immobiliària, notaries i registres, consulta legal, activitats de compatibilitat i assessoria fiscal, activitats mèdiques, odontològiques, etc.

En aquests casos la quota de liquidació s'estima només com un percentatge del volum de vendes que, per tant, s'han de poder comprovar per tal d'evitar el frau. Certament es nota un dubte sobre la possibilitat de controlar efectivament el volum de vendes, en aquestes activitats on precisament el volum de frau podria arribar a ser més elevat. Cal tenir present que el frau es pot donar no només quan el client és un particular, que per tant no es pot deduir com a despesa l'import pagat i que pot preferir no disposar de la factura o document oficial a canvi d'estalviar-se l'impost repercutit, sinó també quan és una empresa, ja que com hem vist abans aquestes majoritàriament tributaran d'acord amb l'estimació objectiva i, per tant, no necessiten justificar la realitat de les seves despeses... més complicació!

Annex 2-*Definicions de les activitats subjectes d'empresaris i professionals*, del Projecte de llei de l'impost sobre la prestació de serveis empresarials i professionals, apartat h) *Hoteleria i Restaurants*, es diu que no comprèn, entre altres, "*...les activitats abans assenyalades efectuades en relació amb la provisió d'allotjament*". Dit altrament, d'acord amb els coeficients aplicables a les variables fixades en l'annex 3, els hotels, hostals i residències tributen el mateix, ofereixin o no, servei de restauració. Certament sembla que el

valor afegit per un hotel amb aquest servei pot ser sensiblement superior a l'afegit per un hotel de característiques similars que no l'ofereixi, però en canvi tributen igual en funció només del còmput d'ocupats i del nombre de places d'allotjament.

A la disposició transitòria quarta de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals i també a la disposició transitòria quarta de l'impost indirecte sobre la producció interior, es preveu el manteniment del cànon sobre el consum de comunicacions i del cànon sobre el consum d'energia elèctrica, respectivament, i el seu gravamen a tipus zero a cada impost mentre estiguin en vigor els cànons. El Govern no aprofita aquesta oportunitat per homogeneïtzar el sistema fiscal i introduir més neutralitat eliminant aquests cànons que constitueixen veritables impostos especials, l'existència dels quals només sembla que es pugui justificar per raons recaptatòries.

Finalment, en els exemples, les estacions d'esquí d'Andorra es veuran també gravades amb el mateix tipus impositiu amb independència del fet que siguin beneficiàries o que presentin una situació financera clarament deficitària en els seus comptes d'explotació. Un altre exemple d'injustícia tributària d'aquests projectes.

Em queden dos exemples més abans de la conclusió.

En el Projecte de llei de l'impost sobre la prestació de serveis empresarials i professionals no ens sembla raonable ni, en qualsevol cas, justificat en aquest impost que nombroses activitats professionals no puguin optar per l'aplicació de la determinació directa de la seva quota de liquidació -és l'article 18 de la Llei.

En el mateix Projecte de llei, article 19, es fa referència a la necessitat de presentar un informe d'auditoria externa per tal de poder-se acollir al règim alternatiu de determinació directa. Però els economistes del país tenen raó de preocupar-se pel fet que en cap cas la Llei no estableixi que els auditors externs habilitats a realitzar les auditories haurien d'estar inscrits al col·legi i en conseqüència disposar de l'autorització administrativa d'exercir a Andorra.

Acabarem parlant del Ministerio de Hacienda espanyol.

La setmana passada diverses veus preguntaven públicament com era possible que el Govern

Lliberal hagués renunciat a la consideració adequada del nostre idioma oficial en l'ensenyament espanyol a Andorra... -sembla que estem lluny dels impostos. Es va parlar al·lusivament de cessió del català per un plat de lleties, i es preguntava també on eren les lleties.

La tramitació d'aquestes lleis que rebutgem ens porta un bon plat, Sr. Martí.

En data 18 de juliol del 2003 el Sr. cap de Govern adreçava a aquesta Casa de la Vall un informe complementari als quatre projectes de llei.

Es tracta d'un document en llengua castellana titulat: "*Comentarios acerca de la propuesta de un régimen objetivo de tributación en el Principado de Andorra*", elaborat per la Subdirecció General d'Assumptes fiscals internacionals del Ministeri d'Hisenda Espanyol.

La conclusió d'aquell Informe de quatre pàgines signat a Madrid el 17 de juny del 2003 pel *Subdirector General de Asuntos Fiscales Internacionales* és prou positiva per a aquests projectes.

Ho llegirem: "El IGI andorrano puede considerarse como una figura impositiva razonable y adecuada especialmente como primera fase de un proceso de desarrollo impositivo, teniendo en cuenta la experiencia de los países de su entorno, como España o Francia, y los medios de los que dispone la Administración Fiscal andorrana"

Aquí podrien haver-hi algunes lleties!

La tramitació d'aquestes quatre lleis d'imposició general indirecta ens permet veure a la llum del dia l'orientació de la política del Partit Lliberal.

Els socialdemòcrates no compartim aquesta manera de fer. Volem que les reformes necessàries en matèria tributària es duguin a terme en la línia de l'interès general i del progrés social.

En la situació present es pot, fins i tot, veure la permanència del pensament -convé una mica de filosofia- d'un filòsof de l'època romana, nascut a Córdoba -Sèneca- quan deia "No és pas perquè les coses són difícils que no gosem fer el que cal, és perquè no gosem fer el que cal que les coses són difícils". I jo em permeto afegir: cada dia més difícils.

Andorra ha de triar. Nosaltres creiem que l'opció ha d'anar cap a una política realment

compromesa amb un desenvolupament sostenible i equilibrador de la societat, una política que vagi més enllà de l'horitzó electoral del 2003 o del 2005 i que s'orienti en funció del futur dels nostres fills i de les generacions futures.

Aquests projectes van en direcció contrària. No els podem compartir i per això els hem esmenat a la totalitat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir ara o al final?

Ara, Sr. cap de Govern?

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, intervindrà ara perquè el Sr. Bartumeu acaba de referir-se repetidament al Govern. La Sra. ministra després entrarà, potser, en el detall més tècnic, com vostè ho permeti, però quan hagin intervingut els grups parlamentaris.

Però, m'interessa referir-me, com ha dit el Sr. Bartumeu, a les lleties, no? La resta ja ho comentaran, també.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. síndic, no crec que el Reglament permeti tantes intervencions del Govern.

A mi m'és igual que intervinguin ara o després però, haurien d'intervenir una vegada, no quan els hi convingui... dic jo!... si és que el Reglament serveix per alguna cosa, és clar!

El Sr. síndic general:

Si us plau, Sr. cap de Govern, en tot cas el que sí es pot dir és que per una màxima claredat a les intervencions és bo que hi hagi un sol membre del Govern que intervingui.

Penso que... si vostè vol intervenir, en tot cas, per alguna al·lusió, és diferent. Però, és bo que per la claredat del debat, i això és el que es produeix de què intervingui sol.

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Doncs, intervindrà al final per al·lusions, però, penso que el Govern, no diu enlloc que només hagi d'intervenir un membre del Govern en

cada tema, i aquí hem intervingut en diferents vegades, diferents membres del Govern sobre el mateix tema.

En tot cas, jo només intervindrà per al·lusions, doncs.

I, per tant, si vostè ho creu millor que intervinguin primer els grups parlamentaris, vostè té la decisió, és clar.

El Sr. síndic general:

Intervenien els grups parlamentaris, doncs?

Deixen intervenir?

Si us plau... si us plau... si us plau!

A veure! La intervenció es pot produir amb dos persones, ja sigui complementari, ha passat moltes vegades... això s'ha fet moltes vegades. Això és cert.

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. síndic potser no m'he explicat prou bé.

És a dir, jo, en cap moment he dit que no puguin intervenir diversos membres del Govern. Jo, només he dit que en aplicació del Reglament han d'intervenir al mateix moment: un després de l'altre. És a dir, o ara o al final.

El que he dit, i repeteixo, i sortirà a la gravació, és que no poden intervenir ara l'un, després els grups i després l'altre.

El Sr. síndic general:

Estic d'acord amb vostè que és una intervenció que sigui complementària i que vagi en aquesta línia. Després passariem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Així estem d'acord.

Sr. cap de Govern teniu la paraula...

Vol intervenir?

El Sr. cap de Govern:

Sí, sí.

Intervindrà ara, després la Sra. ministra i després, si vostè ho diu així, com és perceptiu, els grups parlamentaris. I, si hi ha al·lusions entre mig, tots podem, suposo, tornar a intervenir, lògicament.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Jo em volia referir, com he dit abans, a les lleties a les quals s'ha referit el Sr. Bartumeu al final, i també a alguns altres punts de la seva intervenció sobre els impostos: sobre els impostos indirectes i tot el conjunt.

El Sr. Bartumeu ha comès una cosa que fa sovint molta gent, i és que referir-se a una cosa que encara no existeix com un fet amb diferents matisacions, és el que ha passat amb el tema del català a Andorra.

Si llegim tot el recull de premsa immens que ha produït aquest tema hi haurà, doncs, totes les versions possibles. N'hem llegit de tota mena. N'hi ha que diuen que s'ha suprimit el català de l'escola espanyola d'Andorra -l'escola espanyola comença a maternal i continua fins a batxillerat-, n'hi ha que diuen que es suprimeix també a tot arreu, i demés enormitats també s'han dit. No m'han firmat cap conveni encara.

L'Estat espanyol defensa suprimir el català del batxillerat, i el Govern d'Andorra defensa no suprimir-lo i també, *inclús*, donar-li alternatives. Però, també s'ha de dir que a través del que s'està negociant encara augmenta el temps d'hores en la part de secundària i de maternal... i primària.

Però, aquest no és el debat com molt bé ha dit el Sr. Bartumeu, i com que ha parlat de lleties... jo no les he vist enlloc les lleties.

Per tant, aquest debat el farem en el moment que calgui, de la manera que sigui procedent -i no pas aquí-, i amb més coneixement, i sobretot quan s'hagi pres un acord que ara no és el cas.

De caire general sobre el tema que ens porta ara aquí, hem de parlar de què, és clar, hi ha una confrontació entre conceptes de manera de portar els impostos d'un país de la recaptació de l'estat, i la distribució.

Quan diu el Sr. Bartumeu que el nostre sistema no porta la millora dels ciutadans, jo li voldria dir que els impostos a priori no aporten mai la millora dels ciutadans. L'aporten després sempre que la redistribució del producte dels impostos per l'estat signifiqui una equitat i una major distribució de la riquesa entre la gent.

Nosaltres pensem que amb el sistema que hem estat portant, és així, i ho mantenim.

És clar, el Sr. Bartumeu i els seus companys de grup segur que pensen el contrari, que per això són diferents, i per això no ens vota igual la gent als uns que als altres.

La reforma general no la fa mai cap país d'una manera brutal. Vostès mateixos en el seu programa parlen de reformes immediates molt moderades, no? No pas les que ha dit avui aquí, que
vostè
Sr. Bartumeu ha fet tot un... quasi una conferència de dret tributari, vàlida per un país gran, segurament, per a mi no és vàlida per Andorra, en conjunt. El que passa és que, és clar, també ho ha matisat sobre els imports de cada impost, la progressivitat, la petitesa de certs, etc.

En això diferim, però nosaltres, sí que li puc assegurar... i vostè ho sap, però ha dit el contrari. Ha dit que nosaltres ens apartem del nostre mandat. No és veritat! Estem dins del mandat constitucional, ho crec, i estem també dins del nostre mandat electoral, sobretot. El programa electoral el confirmem i el mantenim i l'apliquem en aquestes lleis, només, ni més, ni menys!

M'ha fet l'efecte que vostè va més enllà del que vostè va dir en el programa electoral amb el Grup Socialdemòcrata o amb el Partit Socialista però... bé, és molt legítim que en el curs d'una legislatura es vagi explicant una mica més el que eren definicions programàtiques, de vegades, com són moltes vegades no massa concretes.

Per a nosaltres, algunes de les coses que tots contemplem tots, -vostès i nosaltres-, en el programa s'ha de fer també -i té raó vostè quan ho diu-, i algunes de les figures impositives que no poden ser del tot efectives en el futur, sobretot canviant-ho a altres sistemes, si no es porta també el que hem dit sempre, no? Una llei de pla comptable, de comptabilitats, etc. També la nova Llei de societats que també s'està elaborant, i d'aquí poc arribarà a aquesta Cambra en aquesta legislatura.

Per tant, el conjunt del que nosaltres fem, segueix el nostre compromís electoral, que per això som aquí, per això vam guanyar les eleccions i per això ho hem d'aplicar.

I, la filosofia bàsica que ens diferencia, em sembla a mi... sobretot segur que ens diferencia, segurament, l'aplicació dels impostos en la seva política pressupostària -d'aquí poc temps

discutirem aquest tema en la discussió del pressupost, d'això no n'hi ha dubte-, però, també la importància que es vol donar... diguem, a l'equidistància amb Europa més amunt o més avall.

Tots som partidaris -i vostè ho acaba de dir- de mantenir les particularitats d'Andorra dins del marc europeu. Segurament nosaltres som més partidaris de tenir en compte que no hi ha cap estat a Europa com a Andorra en el qual tingui tanta importància el consum, els serveis i, sobretot, l'allau de visitants que tenim que fa que consumeixin en un país destinat a rebre molts més habitants dels que hi ha. Cap altre país d'Europa està en la situació que està Andorra. I, per això, per a nosaltres la diferència entre els impostos indirectes i els directes durant molts anys, serà sent molt important a favor dels indirectes. I, per això hem desenvolupat aquestes figures que, és veritat que les podíem haver fet abans -jo reconec que no hem arribat tant aviat com haguéssim volgut, i això és una evidència- però, la seva dificultat de fer-los senzills, dient-ho així... i no em referiré al Sèneca, perquè hi hauria moltes més coses a treure aquí -vostè ho ha preparat i ha portat les seves referències tretes dels llibres de cites que tots tenim o que tots recordem de quan estudiàvem.... el que passa és que no em ficaré ara, aquí, a parlar de Sèneca, i dir el que diu ell.

És veritat que, potser, cada vegada es fa més difícil

-segons diu vostè- però, a alguns més que a altres i, en fi, s'ha de comprendre que per això la societat andorrana és tan rica.

Entrar en un debat massa tècnic sobre les pròpies lleis... és cert que és bo que es faci aquí i, també és cert que estem contents de què a més a més de l'esmena a la totalitat, vostès han fet una sèrie d'esmenes puntuals que permetran treballar alguns dels temes en què podrien millorar-se les lleis. Segur! Els hi agraeixo la voluntat de fer-ho, i els agraeixo que ens prestin la seva col·laboració experta en aquest tema perquè s'ha vist prou que vostè està ben assessorat i, a més a més, vostè mateix segurament sap prou fins allà on podem arribar. Arribarem a xocar amb els temes que ideològicament ens separen i, segurament, continuarem separats.

Em sembla que per això ens han votat diferentment els nostres electors.

De moment és això, Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Doncs, dins del mateix torn d'intervenció alguna intervenció de la Sra. ministra?

El Sr. cap de Govern:

Perdoni Sr. síndic. Gràcies.

Com que es tracta de temes tècnics, i el rebuig d'aquests seria massa feixuc, aquí entrar en el detall de cada un dels temes que ha exposat el Sr. Bartumeu, em fa l'efecte que en comissió s'hi podrà treballar.

Si hi ha algun tema que després de la intervenció dels grups parlamentaris cal aclarir, també podríem fer-ho per al·lusió.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

D'acord. Moltes gràcies.

Doncs, a continuació passarem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Té la paraula, pel Grup Mixt, el Sr. Jordi Mas.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

La intervenció també la farem en la globalitat, o englobant, millor dit, els quatre projectes de llei que han estat presentats en aquesta Cambra i en nom dels quatre consellers del Centre Demòcrata Andorrà.

En el discurs d'investidura que vaig tenir l'honor de pronunciar en aquesta mateixa Sala el dia 6 d'abril del 2001, i més concretament dins l'àmbit de la política fiscal, vam prendre una defensa del programa electoral que vam presentar en les eleccions d'aquell mateix any.

I dèiem, entre altres coses, que la modernització fiscal acompanya un procés de modernització més ampli de l'economia andorrana i es desenvolupa de forma paral·lela a l'establiment del règim de relació d'Andorra amb l'entorn europeu. Com a tal, té unes característiques pròpies que es poden resumir en els següents conceptes: respecte a l'article 37 de la Constitució; adequació de la capacitat recaptatòria a les necessitats d'inversió; resposta als requeriments internacionals;

realisme en l'anàlisi de la situació d'Andorra respecte d'altres situacions; disseny de les figures fiscals d'acord amb criteris de productivitat i capacitat d'estructuració dels sectors econòmics als quals s'apliquen; criteris de corresponsabilitat i subsidiarietat en la distribució de les competències fiscals de les diferents administracions, a més de permetre un grau de capacitat d'acció política per a les corporacions locals; i, criteris de simplicitat i eficiència administrativa.

D'acord amb aquests conceptes, la modernització del sistema fiscal, que és un procés evolutiu, nosaltres proposàvem tres etapes amb mesures diferents en àmbits distints.

Una primera fase coincidint amb l'àmbit, o amb l'horitzó, de la primera, o la propera, legislatura -la primera que és aquesta- basada essencialment en el desenvolupament de l'impost sobre serveis amb la posta en marxa del mateix en el conjunt de sectors econòmics de forma gradual en funció de la seva problemàtica d'implementació particular. Creiem que seria desitjable revisar amb esperit constructiu l'actual text, en concret pel que fa als mòduls bancaris -això ho dèiem al 2001 i això és el que s'ha fet- perquè en aquell mateix moment podíem patir defectes de fons. És convenient desenvolupar -també dèiem- els impostos especials que afecten una sèrie de productes a fi d'optimitzar-ne el tractament. Som partidaris de reflexionar sobre la recent experiència de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials per extreure'n conclusions que permetin en un futur desenvolupar amb més eficàcia i coherència criteris de corresponsabilitat entre les administracions. Pensem, alhora, que esdevindrà necessari l'establiment d'alguna figura nova -també ho dèiem- de tipus ecotaxa. Aquesta primera fase ha d'incloure un seguiment acurat de l'evolució de temes relacionats també amb la consideració d'Andorra com a paradís fiscal per part de l'OCDE

-que encara avui continuem en la mateixa llista- i les seves possibles implicacions, així com també l'evolució de les recents propostes de fiscalitat realitzades per l'Ecofin que també preveien l'establiment, en aquell moment, de contactes amb països tercers com Andorra durant aquest període i que encara estem en contacte.

Al punt segon, en una segona fase amb horitzó per la següent legislatura basat en el desenvolupament d'un model d'IVA *ad-hoc*. Parlem d'IVA *ad hoc* perquè si a nivell europeu es triés l'opció d'IVA aplicat a l'origen o al destí, condicionaria absolutament la nostra capacitat de decisió. Aquest IVA *ad hoc* per mòduls amb recàrrec d'equivalència hauria de substituir l'actual sistema impositiu bàsic. El desenvolupament del nostre marc de relacions amb la Unió Europea durant la primera fase permetrà posar els ciments legals i administratius per a l'adequació del sistema fiscal que tindria lloc a partir d'aquest moment en una tercera fase -això és el que dèiem i malauradament això no ho veurem pas.

Quant al tema de si imposició directa o indirecta, creiem que aquest és un fals debat, que permet desviar l'atenció sobre els problemes reals i les solucions possibles.

Primer, el debat filosòfic sobre la justícia relativa de directes versus indirectes és un debat obert i contestat també en la comunitat de fiscalistes.

Segon, parlar de la implantació d'un sistema fiscal basat en la imposició directa és avui en dia -ho dèiem també- tècnicament difícil d'assolir en l'horitzó d'una o dos legislatures, a més d'econòmicament poc viable.

La nostra aposta, en tercer lloc, per un sistema fiscal basat en la imposició indirecta no exclou, per definició, la inclusió d'alguna figura de tipus indirecte sempre i quan reuneixi els principis i criteris establerts a l'inici, pensant en aquells casos on una figura d'aquest tipus sigui un element imprescindible de cara a una correcta vertebració del sector econòmic en qüestió. Aquesta fiscalitat directa podria residir en la creació d'un sistema opcional d'imposició directa al qual les empreses que es desenvoluparan en els nous sectors estratègics es podran acollir voluntàriament. La fixació d'una taxa relativament baixa d'impost a Andorra per aquests sectors, donarà a aquestes empreses la seva competitivitat internacional i els hi permetrà crear els llocs de treball qualificats que necessita la nostra societat. És evident que per assolir aquests propòsits de forma prèvia s'hauria d'endegar d'immediat un període previ de negociacions amb els estats estrangers per tal d'obtenir l'atorgament de conveni de no doble imposició.

Pel que fa al llarg termini, la pedra angular de la modernització econòmica és el marc de

relacions amb la Unió Europea i, per tant, durant la primera fase ja apareixeran les directrius a prendre, i com a conseqüència les mesures a adoptar en l'àmbit fiscal, si escauen. En el moment actual -parlava del 2001- era tant irresponsable emprendre camins extrems abans d'hora com pensar que no ens hem de moure. En el moment d'avui estem en la mateixa situació a la nostra manera de veure.

Amb l'aprovació el 26 de juny del 1991 de la Llei de l'impost sobre mercaderies indirecte, s'iniciava llavors un procés que en un principi havia d'assolir dos objectius simultanis: el primer d'aquests objectius era desenvolupar un model fiscal, que transformés les anomenades taxes sobre el consum, en un impost indirecte que s'adeqüés als compromisos contrets amb la, aleshores, Comunitat Europea, en l'acord comercial negociat l'any 1989 i signat l'any 1990; el segon objectiu havia de ser l'implementació d'un model de fiscalitat, que respongués a les necessitats de finançament de l'estat i que fos plenament homologable per la Unió Europea.

Addicionalment, per complir amb els requisits comunitaris, la llei havia d'incorporar els productes industrials en el seu àmbit d'aplicació, de manera que els productes fabricats a Andorra i els productes importats estiguessin sotmesos al mateix impost evitant així, discriminacions entre productes nacionals i importats incompatibles amb l'Acord.

Avui dia, es fa palès la necessitat de desenvolupar una reforma fiscal iniciada ara fa deu anys, paradoxalment liderada avui per una majoria que s'havia oposat de manera virulent quan estava a l'oposició, amb l'obligat compliment, ja tardiu, de la disposició addicional primera de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis, aprovada el 13 d'abril del 2000.

Si es prenen en compte els requisits necessaris per a una fiscalitat adaptada al nostre país, basada en una imposició generalitzada, de baixa intensitat, de fàcil aplicació i compatible amb figures europees, apareix que un impost indirecte del tipus IVA, que ja s'aplica a tota la Unió Europea, amb règims simplificats i aplicat a tot el teixit econòmic, reuneix els elements necessaris per aconseguir, en primer lloc, els objectius financers i fiscals: està basat sobre el valor afegit i, per tant, sobre la capacitat contributiva; se'n pot modular fàcilment la pressió; i permet a través dels règims simplificats, una facilitat en la gestió i en els

controls, tant per a l'Administració com per a l'administrat.

En segon lloc, permet complir amb la disposició addicional segona de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis del 13 d'abril del 2000.

Tenint en compte els requisits necessaris per a una fiscalitat adaptada al nostre país -una imposició generalitzada, de baixa intensitat, basada sobre la capacitat contributiva, de fàcil aplicació, de control simplificat i de rendiment suficient per respondre a les necessitats de finançament de l'estat i també compatible amb figures europees- apareix ràpidament que les solucions tècniques realment disponibles són extremadament limitades. La imposició directa sobre resultats, sobre rendes o sobre fortuna és, a més de justament impopular, de rendiment baix i variable, de difícil control i, doncs, cara, i té implicacions negatives sobre la propensió dels agents econòmics a l'esforç productiu a la inversió i al desenvolupament econòmic. Les taxes "a dit" amb les quals el legislador diu a cadascú el que ha de pagar, sense que el procés de determinació de l'impost sigui explícit, si bé poden tenir virtuts segons la teoria econòmica, se'n pot legítimament qüestionar la discrecionalitat i, doncs, l'adaptació en el marc constitucional. Un impost indirecte de tipus IVA, amb règims simplificats aplicat a tot el conjunt de l'economia reuneix els elements necessaris per aconseguir tots els objectius esmentats: és plenament homologable -ja s'aplica a la Unió Europea-, està basat sobre la creació de riquesa -el valor afegit- i, doncs, té un clar lligam amb la capacitat contributiva, se'n pot modular fàcilment la pressió i sobretot permet, a través dels règims simplificats, atènyer la simplicitat de gestió, tant per a l'Administració com per a l'administrat, a canvi de sacrificar una certa precisió i justícia fiscals.

Car aquesta és la pedra de toc d'una reforma fiscal compatible amb la Constitució, amb els requeriments europeus, amb l'ampliació de la recaptació i amb la simplicitat d'aplicació. L'estat ha de proposar un pacte fiscal, recollit en la llei, pel qual l'administrat cedeix voluntàriament part de l'exigència d'equitat fiscal que està en dret de demanar a favor d'una simplificació del sistema que permet abaratir-lo tant a nivell individual com social. Dit d'una altra manera, perquè els règims simplificats, desitjables tant per l'administrat com per l'administració pel seu cost de gestió reduït,

siguin acceptables en el marc constitucional cal que siguin optatius.

Evidentment, els règims simplificats han de ser suficientment atractius per a l'administrat de manera que els prefereixi al règim general; però, aquesta és una dificultat tècnica fàcilment salvable. Aquestes són les grans línies del que podria ser l'objectiu, verament simplificat, d'una modificació del sistema fiscal, a partir de les quals es pot analitzar els projectes de llei tant des del punt de vista de la seva adequació a aquest objectiu, com de la coherència amb les lleis de creació del marc fiscal adoptades anteriorment, com de la coherència entre ells i com de la coherència interna de les seves disposicions i de la seva eventual millora.

El sistema fiscal que dibuixen els projectes de llei que avui debatem en la seva globalitat, juntament amb la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers, de 14 de maig de 2002, i la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis d'assegurances, de la mateixa data, és aquell que ja pressentia l'impost sobre mercaderies indirecte, de 26 de juny de 1991, amb els seus règims simplificats i que el Govern tenia en projecte vers l'any 1993. La missió del Fons Monetari Internacional, amb les seves recomanacions delirants, malgrat un diagnòstic correcte de la situació econòmica del país, va fer arraconar qualsevol intent de reforma fiscal. Deu anys després, els que més s'hi havien oposat, i que van trobar en l'informe del FMI un recolzament necessari per defugir les responsabilitats que la situació financera de l'estat requeria, són els encarregats de desenvolupar-la i aplicar-la.

Cap dels projectes presentats no proposa com a règim general la determinació directa - comptable- i com a règim alternatiu la determinació objectiva -mòduls. Al contrari, el sistema que configuren està organitzat a la inversa: el règim general és la determinació objectiva i el règim optatiu la determinació directa, com bé declaren els articles 18 del Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals, i el 19 del Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la producció interna en el seu títol: "Règim alternatiu de determinació directa de la quota de liquidació" i en el seu text, en el punt 1, diu: "Els obligats tributaris poden optar alternativament per l'aplicació d'un règim de determinació directa de la quota de liquidació."

I més que optatiu caldria qualificar-lo de prohibitiu, perquè els projectes acumulen les dificultats per assegurar-se, sembla, que cap obligat tributari no s'hi aculli. Per una banda els eventuais beneficis fiscals procedents de l'adquisició de béns d'inversió es perden mitjançant la combinació de terminis d'amortització fiscal molt curts: considerant una vida útil de 15 anys per a béns immobles, 10 anys per a les instal·lacions, 3 anys per a material informàtic i 5 anys per a la resta de béns mobles, i l'anul·lació de la quota de liquidació si aquesta resulta negativa, és a dir, favorable a l'obligat tributari.

El quatre: "En el cas que la suma de les quotes suportades tingui un valor superior a la suma de l'3es quotes repercutides, la quota de liquidació de l'impost és zero" -és l'article 18 del Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals, i el 19 del Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la producció interna-, quan el normal seria que els saldos quedessin a favor de l'obligat tributari per a l'exercici següent.

Per altra banda, els requisits per acollir-se al règim opcional són especialment restrictius. Cal, entre d'altres requisits fixats pels articles 19.1 del Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals i el 20.1 del Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la producció interna. "Obligacions formals per acollir-se al règim alternatiu de determinació directa. Apartat c) Dipositar al ministeri encarregat de les Finances les declaracions tributàries amb un informe original d'auditoria externa. Els auditors externs són responsables de l'opinió emesa en el seu informe." Aquest requisit, inexistent en les lleis de l'IVA dels països veïns, encareix el sistema de determinació directa sense donar a l'Administració més garanties que la declaració de l'obligat tributari i sense descarregar-la de la seva obligació de control.

Aquests requisits, afegits a les limitacions anteriors, donen la marcada impressió de què el sistema està pensat per aplicar exclusivament la determinació objectiva, tot i volent donar l'aparença falsa que la determinació directa és possible. Així també ho ha entès el Sr. José María Vallejo Chamorro, subdirector general de *Asuntos Fiscales Internacionales del Ministerio d'Hisenda español*, que en el seu informe, que ens van trametre: "*Comentarios acerca de la propuesta de un régimen objetivo de*

tributación en el Principado de Andorra", del 17 de juny de 2003, després d'estranyar-se que s'apliqui el sistema de determinació objectiva a totes les activitats empresarials, a tots els contribuents i per a un impost indirecte, ho atribueix a "la falta de medios de control adecuados, dado que en Andorra el sistema fiscal es muy reciente." Sobretot valora positivament que s'implanti un sistema d'imposició indirecta a Andorra, "especialmente como primera fase de un proceso de desarrollo impositivo."

La sensació que se'n desprèn és que "si voleu equitat fiscal, aquí la teniu, però passant una mica pel tub." Algú podria pensar que aquest deu ser el reflex de l'estat d'esperit de la majoria liberal, que s'ha vist obligada a introduir impostos malgrat promeses electorals demagògiques i després d'haver-s'hi oposat tan virulentament quan era a l'oposició.

A la vista de tot el que hem exposat anteriorment, i seguint escrupolosament el nostre programa electoral, els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà, hem optat per presentar als citats projectes de llei un total d'unes 143 esmenes en la seva globalitat amb l'objectiu d'aportar les correccions que, segons el nostre criteri, milloraran sensiblement el contingut dels projectes de llei i, per consegüent, també la seva aplicació, amb el ben entès que les nostres esmenes siguin adoptades per la Comissió Legislativa de Finances i pel Ple del Consell General.

De totes formes no deixa d'inquietar-nos una qüestió molt important i que volem posar a la seva reflexió.

Caldria valorar sobre l'oportunitat del moment escollit per aplicar aquestes lleis, tenint en compte que el pròxim any entrarà en aplicació la Llei de finances comunals i properament entrarà el Projecte de llei de la seguretat social, o almenys així ho esperem i ho suposem, i a través de tot això sotmetrem a tots els sectors econòmics i socials a una pressió fiscal força important, sense preveure un marge de temps esglaonat en la seva aplicació i que així pugui fer més assumibles els costos.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Càndid Naudi.

Teniu la paraula.

El Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Des del Partit Lliberal, amb el Govern i el grup parlamentari que li dona suport, defensem el desplegament d'uns impostos indirectes per fer front a les necessitats de finançament de l'estat.

I, voldria recordar les paraules del president del Grup Parlamentari Lliberal el dia 21 de març del 2000 en defensa de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis, -i cito-: "Entenem que ho fem, el desplegament tributari, d'una forma progressiva, seriosa i justa, i l'únic que sé cert en això, no és fer cap revolució del sistema fiscal ni fer cap constitució econòmica, en tot cas, el que es busca és governar, el que es busca és finançar projectes i el que es busca és, evidentment, tirar el país endavant. I, també entenem que s'ha optat per una opció clara, responsable, justa i que permet al país modernitzar-se i dotar-se d'una estructura d'ingressos estable." -fi de citació.

Avui, aquesta intervenció encara és vàlida. Defensem aquests textos que el Govern ha entrat al Consell General seguint una línia de coherència i de responsabilitat.

Durant prop dels deu anys de governs lliberals, el país ha conegut un increment molt important dels pressupostos fent un esforç cada any en invertir cada vegada més.

El resultat ha estat la construcció de noves escoles, la construcció de les infraestructures del medi ambient per fer el creixement sostenible, la construcció de carreteres i de noves vies de comunicació entre les valls, etc.

Els pressupostos s'han doblat per fer front a les necessitats en educació, en social i en regulació, i hem de continuar donant als ciutadans els serveis dels que estem parlant.

Mentre tant, també hem treballat des de les files lliberals per racionalitzar la despesa pública amb la Llei general de les finances públiques i les polítiques de contenció de la despesa, controlar el sector públic amb la creació del Tribunal de Comptes i modernitzar l'Administració amb la Llei de la funció pública, entre altres.

Els lliberals també estem treballant per proveir al país de les polítiques socials que necessiten els més desfavorits, i ens cal més solidaritat entre tots per a fer-hi front.

La nostra proposta és clara. Ho hem dit diverses vegades. Defensem una evolució del nostre

sistema fiscal. Aquestes noves lleis vénen a desplegar l'impost indirecte sobre la prestació de serveis i també la Llei de l'impost de mercaderies indirecte del 1991. Es tracta d'una evolució lògica del sistema tributari amb figures indirectes, d'una banda perquè és el model que es va marcar a l'any 1991, i també perquè Andorra és un país de consum, i d'aquesta manera els turistes que ens visiten també participen en finançar l'erari públic.

Aquesta evolució és justa als ulls de l'article 37 de la Constitució. Permetrà que de forma ordenada, progressiva i moderada s'aconsegueixin els recursos suficients per fer front a les necessitats de l'estat.

L'impost indirecte no grava directament la capacitat econòmica de l'obligat tributari, però no és menys just aquest impost ja que es grava la capacitat de l'obligat tributari de rebre serveis.

Així ho va entendre el Tribunal Constitucional -octubre del 2000- en la sentència de la causa 2000/1/L quan deia, -i cito-: "La llibertat del legislador és considerable i en si mateixa l'opció d'una imposició indirecta i per mòduls no contradiu l'article 37 de la Constitució." -fi de citació.

Parlem d'una evolució ordenada perquè entra en una generalització de la imposició indirecta tots els sectors d'activitats del país, i de forma progressiva perquè s'ha previst un calendari que es va començar a l'any 2000 i es culminarà al 2005.

L'any 2000 va entrar a participar a l'erari públic, sota la forma de mòduls de l'impost indirecte, el sector bancari i es va incrementar significativament la seva aportació. Amb el sistema antic recaptava una quantitat de 3.250 milions de les antigues pessetes, i hem passat a més de 4.100 milions de les antigues pessetes l'any 2002.

No descartem augmentar la participació de la banca mitjançant l'impost indirecte i el tipus especial que es crea amb el Projecte de llei de modificació de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis. Quan entrin en vigor les lleis dels mòduls sobre la prestació de serveis empresarials i professionals i sobre la producció interna.

A l'any 2002 es van incorporar al sistema impositiu indirecte els serveis prestats per les entitats financeres i les entitats asseguradores, i preveient que els sectors inclosos en el Projecte de llei de l'impost sobre la prestació de serveis

empresarials i professionals, i en el Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la producció interna entrin durant l'any 2004 per acabar amb el sector comercial l'any 2005.

El model proposa uns tipus de gravamens molt moderats, del 4%, i hem proposat exempcions i reduccions del tipus, per als serveis de caràcter social.

El Govern ens ha adjuntat a aquests projectes de llei tota la informació necessària per analitzar la proposta i s'han presentat tots els càlculs per arribar al sistema de mòduls que és el sistema més senzill per tributar.

La simplicitat del model es sustenta amb una metodologia estadística que té en compte el valor afegit de cada activitat, i com veiem des d'aquestes files l'any 2000, no estem inventant res de nou.

Els sistemes moduls de determinació del deute tributari es contemplen en la Llei de bases de l'ordenament tributari, i el Tribunal Constitucional els dóna validesa sempre que siguin objectius irracionals, i es fan en molts altres llocs com Espanya, França, Islàndia, Suïssa, entre altres.

La metodologia emprada és la metodologia disponible a Andorra, i pensem que els resultats són raonables, objectius i racionals. A més, un impost que no és immòbil, i s'ha d'anar adaptant a les realitats canviants. Per això, les lleis de pressupostos podran adequar les quotes quan sigui necessari.

A més de permetre una major facilitat als obligats tributaris de declarar les quotes, el sistema modular representa un estalvi important per a l'Administració pública en costos de gestió i de personal. Pensem que Andorra no es pot permetre una unitat de control d'impostos desproporcionada com en altres llocs.

I ens diran que aquesta reforma no arriba en el millor moment perquè estem entrant en un període de recessió de l'economia andorrana. Les dades de l'IMI d'aquest any no són encoratjadores, és cert, però no és menys cert que això demostra que cal repartir la càrrega impositiva sobre el màxim nombre de persones possibles.

La dependència dels pressupostos sobre l'IMI en fa una feblesa, i per disposar d'uns ingressos més estables en el temps, i també per justícia tributària, convé una generalització dels impostos indirectes.

La reforma fiscal no es pot posposar més, i tots hem de participar en l'erari públic.

Aquest impost indirecte farà que tots els serveis de l'economia andorrana tinguin un import repercutit del 4% que tots pagarem quan rebem aquests serveis o comprem aquests béns. Hi podran haver més tensions inflacionistes, i ens caldrà un temps d'adaptació, però amb la progressivitat amb què el Govern presenta aquests textos els efectes sobre la inflació seran força baixos.

A més, cal destacar que els productes de primera necessitat i de consum diari, com l'alimentació, no es veuran afectats per cap increment. No només tindran exempcions els productes alimentaris sinó també els serveis mèdics que lliuren els metges convencionats amb la CASS, els serveis d'educació, els serveis per a la tercera edat, i els lloguers d'habitatges.

Amb aquest desplegament indirecte es donen garanties al teixit econòmic andorrà per continuar generant riquesa i crear llocs de treball.

Contribuiran a l'erari públic sectors que no ho havien fet mai abans, i s'incrementarà molt lleugerament la participació del comerç, però amb sis mesos de decalatge respecte dels altres sectors.

I, diem que es donen garanties perquè es preveuen unes mesures de reduccions de quota per evitar que les noves empreses que es creen es vegin perjudicades amb l'impost. Es preveu que els dos primers anys d'activitat les empreses tinguin una reducció de la quota de tal forma que puguin consolidar plenament la seva activitat abans de pagar totalment pel mòdul que els correspon. A més, per al sector hotelier es preveuen els textos que els petits hotels familiars de menys de cinquanta habitacions tinguin una quota reduïda i, en canvi, els hotels grans, de més de cinquanta habitacions, tinguin una quota augmentada.

Quan es prenen aquestes mesures, és per propiciar la creació de noves empreses petites i mitjanes que són la força per tirar endavant el país.

També cal descartar que els textos protegeixen els treballadors en aquesta reforma, i es propicia l'estabilitat laboral. Per això, en els mòduls en què es computa el nombre de treballadors, aquells que hagin estat més de tres anys a l'empresa tindran una reducció de quota. Els aprenents, és a dir, menors de 18 anys, no computaran al càlcul del mòdul per afavorir la

formació professional del jovent andorrà. I, les persones més grans de 50 anys també tindran una reducció de la quota per facilitar-los la continuïtat en el món laboral.

Creiem que és important ressaltar aquestes mesures perquè sabem que la riquesa de la nostra economia i de la nostra societat la fan les persones que es queden en el nostre país, i per això volem fomentar unes polítiques d'estabilitat en el món laboral.

D'altra banda, trobem encertat que els projectes prevegin separar del sistema de mòduls alguns sectors d'activitat per als quals la quantificació d'un mòdul hauria estat molt injusta en relació amb els altres sectors d'activitats. Són activitats com les professions lliberals, en les que és quasi impossible trobar un mòdul objectiu i, per això, tributen de forma quasi directa.

Per a aquestes activitats el Projecte de llei proposa que tributin sobre un percentatge de la seva facturació real. El percentatge inclou la diferència dels impostos suportats pels serveis i ben rebuts.

Proposar aquesta opció demostra, una vegada més, la voluntat d'equitat i de proporcionalitat en el disseny d'aquests impostos.

Per acabar, ressaltaré la mesura d'equitat que també s'ha previst i que és de permetre una declaració de l'impost per via de comptabilitats, i abonar a l'estat la quantia real de l'impost en comptes de l'estimació d'aquesta quantia mitjançant mòduls.

En definitiva, s'ha optat per un sistema de mòduls que és més senzill per a tots, i s'incorporen un cert nombre de mesures correctores dels mòduls per afavorir la contractació i estabilitat del personal, així com per donar suport a la creació de petites i mitjanes empreses.

Pel que fa al sector comercial, aquest sector ja repercuteix l'IMI en els seus preus des de l'any 1991. L'impost de mercaderies indirecte és una conseqüència de l'acord d'Unió Duanera de l'any 1990 que va ser un encert per al país com veurem, més tard, en aquesta sessió del Consell General. El nou Codi de Duana dona les garanties per seguir desenvolupant les possibilitats d'aquest acord, i en preservarem tots els termes per potenciar el sector comercial andorrà, motor indiscutible de la nostra economia.

El Projecte de llei sobre les activitats comercials preveu un recàrrec d'equivalència sobre l'IMI

actual que representa la part de comercialització dels productes. Per simplificar la gestió de l'impost s'incorpora l'ISI del sector comercial a l'IMI, per evitar d'aquesta manera que els botiguers hagin de declarar la quota de l'ISI per repercutir aquest impost sobre el comerç. El Govern ha acompanyat a aquest text un informe comparatiu dels preus d'Andorra amb els d'Espanya. Aquesta mesura aporta equitat al sistema, i s'ha fet amb uns tipus molt baixos, i amb un calendari més llarg ja que no es preveu seguir els tràmits parlamentaris preceptius que s'apliquin abans del 2005.

El grup parlamentari que represento dona suport al desplegament d'aquests impostos perquè hem de fer front a les nostres responsabilitats de grup de la majoria de dotar al Govern dels mitjans econòmics per tirar el país endavant.

A ningú li agrada posar impostos, però nosaltres hem sigut coherents des del principi, hem passat un missatge clar tant a dins de les nostres fronteres com a fora. No ens hem amagat mai de què es tracta d'un model d'impost tipus IVA, i que es podrà estructurar com a tal en el futur. El nostre model és indirecte amb uns tipus baixos, i amb una liquidació amb mòduls per simplicitat.

Fem un desplegament allargat en el temps per aplicar gradualment els impostos sobre els preus, despleguem el sistema tributari més adaptat al nostre país, avui en dia, i que és una eina de futur.

Nosaltres havíem esperat poder rebre un major suport a aquests impostos per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, ja que alguns consellers de l'actual Grup Parlamentari Socialdemòcrata es van abstenir a l'any 2000 en l'esmena a la totalitat de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis, i el Grup Socialdemòcrata també es va abstenir en la votació de l'impost sobre els serveis de les assegurances; a més, els programes electorals de les forces de l'oposició proposaven també la generalització dels impostos indirectes als serveis i a la producció interna.

Tampoc deuen estar tan malament els textos perquè el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no pugui fer-se'ls seus, o potser, senyors, és una esmena d'ordre més polític, i convé que els lliberals no puguin tirar endavant aquesta reforma.

Per acabar, agraïm el suport del Sr. Jordi Mas, Josep Garrallà, Josep Ribera i Joan Monegal en

aquests textos. I, nosaltres que tenim la responsabilitat de governar i de tirar el país endavant, és per això que donem suport a la generalització de la imposició indirecta, que no és més que una evolució del sistema actual andorrà -com deia el president del Grup Parlamentari Lliberal l'any 2000. I per això, també votarem en contra de les esmenes a la totalitat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

S'obre un nou torn d'intervencions.

Pel Grup Socialdemòcrata té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Faré la intervenció pel mateix ordre que han estat contestades les argumentacions que hem intentat exposar a les esmenes que defensàvem.

En primer lloc, aquí, telegràficament la qüestió del català, que efectivament és col·lateral, i com ha dit molt bé el Sr. cap de Govern ja ho discutirem quan toqui, en tot cas, doncs, avui no toca, però, és clar, ja que jo mateix ho he introduït, hauria de replicar dient, primer: si això, doncs, és una cosa etèria que no està signada, no entenem com el secretari d'estat del Ministeri d'Educació va sortir a defensar-la i a explicar-la tot i que després el ministre Portaveu va sortir a desmentir-ho... en tot cas; i, després, nosaltres hem pogut accedir al document que evidentment no ens ha enviat pas el Govern i que està escrit en llengua castellana, que és el text d'aquest conveni, i a dalt a l'encapçalament evidentment no hi ha cap firma però diu: "que ha recibido el asentimiento de las partes". Per tant, ja ho discutirem amb el document als dits el dia que toqui.

Impostos, que és el que toca... A veure, jo no he intentat pas, Déu me'n guardi! No tinc pas aquesta capacitat de fer una mena de conferència de dret tributari. He intentat explicar les nostres propostes alternatives i comentar i analitzar, després de llargues estones de treball, unes propostes que no ens convencen.

El mandat constitucional, també n'ha parlat el president del Grup Parlamentari Lliberal -

després m'hi referiré-... jo crec que el que està passant és que llegim de diferent manera. En cap moment nosaltres hem dit que hagi... -i després hi tornaré quan em refereixi al que ha comentat el president del Grup Parlamentari Lliberal-, en cap moment nosaltres hem dit -i en la meva intervenció tampoc- que consideréssim que aquestes lleis fossin inconstitucionals. No ho pensem.

El que sí hi ha és una diferència -i el Sr. cap de Govern també l'ha constatat- entre el plantejament dels lliberals i dels socialdemòcrates, en acostar-se a la qüestió de la fiscalitat, i aquest haurà estat, sense que hagi de distribuir virtuts ni qualificacions, però aquest haurà estat el resultat, com a mínim, d'aquest debat.

Pel que fa a la intervenció del president del Centre Demòcrata Andorrà... bé, nosaltres compartim la preocupació que manifesta, que he d'entendre que la comparteix també el conjunt de la Cambra pel bon embrancament de la relació d'Andorra amb Europa, però, és evident que més enllà de compartir això -i dic que compartir aquests textos, són molt complicats i enrevessats-, el que no podem compartir òbviament és un plantejament ideològic que suposa la imposició directa sobre la base d'uns criteris neolliberals de probable aplicació fora de les nostres fronteres però de difícil aplicació en un país com el nostre on la fiscalitat està absolutament sota mínims.

I, per referir-me a la intervenció del president del Grup Parlamentari Lliberal... bé, efectivament som un país de consum, i els turistes que ens visiten, doncs, contribuiran a les arques com fa anys que contribueixen amb el seu consum, però, hauríem de procurar -i en aquest sentit anava en la meva intervenció- que no carreguessin massa la barca perquè aleshores potser el diferencial de preus per molt que aquest complicat, llarg i documentat estudi que se'ns ha donat i que he tingut -no goso dir: "el plaer de llegir-me'l", perquè no és cap plaer passar-se tantes hores llegint un estudi com aquell, però me l'he llegit- i, bé, insisteixo que una nova imposició directa sobre el comerç com la que s'està fent perjudicarà, i molt, i jo crec que també ho sap el Grup Parlamentari Lliberal no cal que els hi expliquem nosaltres, el marge diferencial del comerç a Andorra.

Hem quedat... podríem utilitzar en un diccionari de sinònims... perdó! de cites, però sí un diccionari de sinònims, hem quedat bocabadats i gairebé esmaperduts quan hem

sentit que se'ns deia que no es descarten noves imposicions sobre el sector bancari. Bé, gairebé podríem dir que no en volíem sentir cap altra perquè no hem pogut fer més que recordar un debat mantingut en aquesta Sala entre el nostre portaveu a la Comissió de Finances, el company Sr. Josep Dallerès, i la ministra de Finances sobre quins eren els criteris de manteniment de la tributació de les entitats bancàries.

Com li deia el Sr. cap de Govern, Sr. Naudi, nosaltres no hem dit en cap moment -i semblava per la seva intervenció que ho haguéssim dit- que aquests textos fossin inconstitucionals, el que passa és que la Constitució admet diverses lectures i, evidentment, la nostra, pel que fa al desenvolupament tributari és diferent de la seva, i no cal dir també, que també ens hem llegit amb atenció l'informe del seu assessor constitucional que ens va enviar el Sr. cap de Govern, informe que compartim en els criteris que planteja de constitucionalitat.

Que els textos no deuen estar tan malament?... bé, malament estaven, ja ho he dit abans, perquè vostè com a president del grup ha hagut d'apagar el foc de la maldat dels textos introduint nombrosíssimes correccions i esmenes. Però, diguem que estaven malament de forma... d'acord! Jo crec que també estan malament, nosaltres pensem, de fons, i per això hem plantejat aquest debat, i amb això acabo perquè aquí no és que estiguin bé o malament, el que passa és que les propostes que vostès fan i les nostres són diferents, i per això hem explicat les nostres, no? I, per això hi ha en aquesta Sala dos polítiques alternatives que s'ofereixen als ciutadans.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt alguna intervenció?

Sí, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Únicament una petita reflexió al que ha estat la intervenció del president del Grup Parlamentari Lliberal, en el sentit que recolliré una part del nostre darrer paràgraf d'intervenció, que si recordem molt bé, era un crit d'atenció de la manera de presentar-lo i si era el moment idoni per presentar-lo.

Nosaltres fèiem referència a un sistema de pressió abocat indiscriminadament sense poder tenir una planificació prèvia per poder aplicar-ho paulatinament, i el president del Grup Parlamentari Lliberal ha afegit un altre element importantíssim i que vull remarcar: arriba a un moment que diu que estem en recessió econòmica, i per tant, no és pas el millor moment per aplicar impostos, com dèiem, a un país.

De totes maneres no és aquest el fet principal i nosaltres al que fèiem incidència, sobretot, és amb el sistema de lliurar aquestes lleis.

No tenim cap anàlisi de simulacions del que representa l'aplicació de cada projecte d'aquestes lleis, el qual aquestes simulacions serveixen per poder determinar el *modus operandi* per poder implementar dintre dels sectors econòmics i de quina manera s'ha de planificar. Aquí ens basem únicament en textos. El Projecte de llei entrarà en vigor als sis mesos o a l'any sense tenir elements fonamentals.

Jo penso que aquesta és una reflexió important no per aquests projectes de llei que són bàsics i essencials sinó per molts altres projectes de llei que entren en aquesta Cambra sense el suport necessari d'aquests estudis que penso que ens ajudarien molt millor a poder prendre les decisions al respecte.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció?

El Govern vol intervenir?

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Per contestar les últimes intervencions.

Bé, primer es parla de què són uns textos complicats... es repeteix aquí que són uns textos complicats... em sembla que són uns textos tributaris i que tenen la seva complicació per sí mateixos i perquè són uns textos que, evidentment, han de desplegar per tots els sectors econòmics un tribut específic per cadascun d'ells i malgrat la complexitat s'ha intentat simplificar i ho intentarem simplificar més sobretot per la part un cop hagin entrat en vigor amb el període reglamentari... amb el procediment reglamentari de poder fer un reglament únic que pugui, doncs, agrupar tots

els sectors i que es pugui fer, doncs, un funcionament igual per a tothom, però per la via de reglament que no podíem fer... -segons els tècnics en fiscalitat-, que no podíem fer en un sol text, és a dir, en aquest cas tots els textos en el mateix moment.

Malgrat això, també es diu que estem, potser, carregant una mica massa la barca del comerç.

A veure, estem parlant d'uns tipus molt baixos. És una cinquena part del que és el tribut actual de l'IMI, i per molts productes no és ni això, és un 0% perquè tenint en compte la repercussió dels impostos tindrien una repercussió negativa i, per tant, el mòdul suplementari, és a dir, el recàrrec d'equivalència és negatiu. Llavors, en aquest cas, es continuaria amb el mateix IMI sense cap suplement, i aquí estem parlant, doncs, amb productes com l'alimentació -ja s'ha dit abans, sobretot- i, crec que és un dels factors importants a tenir en compte, que l'alimentació, que és un pes important també en el nostre índex de preus del consum, doncs, no tindran una inflació deguda a aquests impostos, i quan estem parlant de les tensions inflacionistes que pot tenir, doncs, és veritat que hi pot haver alguna tensió inflacionista però que es poden calcular i segurament, doncs, podríem entrar a discutir quins són els productes que entren en la cistella de la compra i quins increments tindrien d'impostos, i per tant, això és força baix i estem parlant d'una inflació prevista suplementària d'un 1% que repercutiria només en un sol any, per tant, no estem parlant d'unes tensions massa, massa fortes.

D'altra banda, parlaven de la recessió econòmica. És veritat, doncs, que l'IMI ha tingut una rebaixa -hi ha hagut unes baixades aquest any- i són sobretot degudes al tabac, al sector del tabac. Pel que fa als altres productes, l'IMI continua pujant. Estem en uns nivells similars al que pot ser l'índex de preus al consum i encara, doncs, que no podem parlar de recessió com a tal perquè no tenim uns tipus negatius d'importacions. Sí que és veritat, doncs, que estem en unes xifres d'estabilitat de l'economia i que cal posar mesures o almenys que els impostos no vagin en detriment del creixement de l'economia o de la generació de riquesa per aquestes. I, per això, doncs, com molt bé deia el portaveu del grup parlamentari, s'han fet unes mesures per evitar doncs, que la part del personal que hi havia desafavorit amb aquests impostos, i per això hi ha aquestes mesures d'estabilitat laborals, com les persones que estan més de tres anys en una empresa,

doncs, tinguin un coeficient reductor, entre altres. I també, doncs, tornant a parlar de la cistella de la compra i de la inflació, i de carregar massa tots el serveis i els béns que es compren a Andorra i que serveixen a Andorra, doncs, hi ha molts sectors que estaran fora, és a dir, que no tindran imposició, que estaran exempts, i això seguint la sisena directiva europea, tot el que és la salut, els temes socials, inclosos la cultura, inclosos l'educació, inclosos els habitatges, inclosos, doncs, totes les prestacions a la tercera edat, i pensem, doncs, que quedaran uns impostos que com també es deia, no agrada a ningú d'haver-los de posar, però que és necessari vistes les necessitats pressupostàries i els serveis que es donen des del Govern. I per tant, lamentem haver hagut de fer nombrosíssimes correccions. Potser no són tantes, però davant d'uns textos complexos com aquests, crec que val més la pena entrar les esmenes i demanar al grup parlamentari que faci aquestes esmenes, que no pas no reconèixer els nostres errors i després trobar-nos amb textos que podrien ser difícilment aplicables.

I, per tot això, doncs, creiem que aquests impostos seran senzills, seran justos per totes aquestes mesures de les que parlem i que esperem, doncs, que les mesures reglamentàries, i si cal donar més explicacions, com ens suggeria el Sr. Jordi Mas, amb estudis complementaris de com s'aplicaran, doncs, estarem treballant en això, i esperem poder donar explicacions en aquesta Cambra de com es podran desenvolupar més endavant quan tot el treball preceptiu en comissió s'hagi fet.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Algun altre torn d'intervencions?

Si no hi ha cap més intervenció, doncs, passarem a la votació de l'esmena.

Us recordo que sí és sí a l'esmena i el retorn, en aquest cas, del Projecte de llei al Govern; i no és no a l'esmena i atès que s'hi han presentat esmenes a l'articulat, seguir amb el tràmit previst en la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí

M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. secretari si voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

7 vots a favor, i 20 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena i, per tant, es tramitarà el Projecte de llei conjuntament amb les esmenes a l'articulat a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Passem al punt número 10 de l'ordre del dia.

10- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu

Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.

El Projecte fou publicat en el Butlletí número 34/2003 del 27 de juny.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 43/2003 del 30 de setembre.

Alguna intervenció?

Cap intervenció?

Passem, doncs, directament a la votació de l'esmena.

Us recordo una vegada més que sí és sí a l'esmena i el retorn del Projecte de llei al Govern, i no és no a l'esmena, i atès que s'hi han presentat esmenes a l'articulat, seguir el tràmit previst a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí

M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

7 vots a favor, i 20 en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena i, per tant, es tramitarà el Projecte de llei conjuntament amb les esmenes a l'articulat a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Passem al punt següent.

11- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la producció interna.

El Projecte fou publicat en el Butlletí número 34/2003 del 27 de juny.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 43/2003 del 30 de setembre.

Alguna intervenció?

Cap intervenció?

Doncs, passem directament a la votació de l'esmena.

Sr. secretari?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
 M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari si voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

7 vots a favor, i 20 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

A la vista del resultat queda desestimada l'esmena i, per tant, es tramitarà el Projecte de llei conjuntament amb les esmenes a l'articulat a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

12- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata,

al Projecte de llei de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

El Projecte fou publicat en el Butlletí número 34/2003 del 27 de juny.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 43/2003 del 30 de setembre.

Alguna intervenció?

Cap intervenció?

Doncs, passem directament a la votació de l'esmena.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
 M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
 M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

7 vots a favor, i 20 en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena a la totalitat i, per tant, doncs, es tramitarà el Projecte de llei conjuntament amb les esmenes a l'articulat a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Abans de passar a l'últim punt de l'ordre del dia suspenem la sessió un quart d'hora.

(Són les 19.00h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 19.15h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió amb l'últim punt de l'ordre del dia.

13- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Joan Monegal Blasi, Josep Garrallà Rossell i Josep Ribera Ambatlle, consellers generals del Grup Mixt, al Projecte de llei del Codi de Duana.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 38/2003 del 7 d'agost.

Els Srs. Joan Monegal Blasi, Josep Garrallà Rossell i Josep Ribera Ambatlle, integrants del Grup Mixt, han presentat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 45/2003 del 15 d'octubre.

Exposa l'esmena el Sr. Josep Garrallà.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

El Codi de Duana és, o hauria de ser, un conjunt de normes que regulen les relacions entre una

part de l'Administració, la Duana i l'administrat.

Aquestes relacions tenen a veure en llur gran majoria amb la circulació de mercaderies per les fronteres.

El Codi de Duana és una eina indispensable tant per l'administrat, que ha de trobar definits els seus drets i les seves obligacions, com per la Duana, que ha de trobar les eines necessàries perquè els seus funcionaris puguin desenvolupar les missions que té encomanades mitjançant la combinació de llur capacitat tècnica i de llur professionalisme, ambdós àmpliament reconeguts.

La coherència formal requereix que el text tingui unes qualitats de redacció que reflecteixin una unitat en la designació de conceptes. La coherència de fons reclama que la unitat no es limiti a la designació sinó que també existeixi en el desenvolupament i l'estructuració dels conceptes entre ells i en les relacions que mantenen amb les solucions a atènyer.

En tot cas, l'abast del dret de l'administrat ha de quedar clarament definit de cara a què se'n deixin les modalitats d'aplicació, com li he insistit, d'aplicació no de definició per un text reglamentari.

Altrament, es pot caure fàcilment en la discrecionalitat i d'allà, ràpidament, en l'arbitrarietat prohibida per l'article 3.2 de la Constitució.

El Projecte de llei del Codi de Duana està format per tres parts diferenciades: la que cobreix el títol 1 sobre l'organització i funcionament del Cos de Duana, llevat de 14 articles que corresponen en gran mesura al Reglament intern del Servei de Duana del 7 d'agost de 1991; la que cobreix del títol 2 al 9, amb 221 articles que corresponen al Codi de Duana vigent del 20 de juny del 1996, llevat de 10 articles que no s'han reprès amb algunes modificacions en gran part procedents de modificacions intervingudes en el Codi de Duana comunitari d'ençà del 1996; la que cobreix els títols 10 al 12 relatius a l'aplicació de fiscalitat interna amb tres articles en la protecció dels drets de propietat intel·lectual amb dos articles, i el contenciós amb 20 articles que correspon a la Llei contra el frau en matèria duanera de 4 de març de 1999.

El Projecte de llei presenta defectes formals notables.

Caricaturant només una mica sembla, talment, que s'hagin agafat els tres textos, s'hagin juxtaposat i a córrer!

L'exposició de motius no detalla el contingut de la llei.

Els articles no tenen títol.

Els articles contra el frau en matèria duanera sí tenien títol. S'ha conservat com a títols de seccions, 17 o de capítols, 5.

Els estils de redacció de les tres parts són marcadament diferents. En la primera part es parla del Cos de Duana; en la segona, de les autoritats duaneres, i tal vegada de l'autoritat duanera; en la tercera del Servei de Duana, i en totes tres apareix, de tant en tant, alguna menció a la Duana.

En la primera part es parla de funcionaris de Duana, en la tercera d'agents de Duana, en la segona no se'n parla llevat de la menció genèrica "les autoritats duaneres", però sí es menciona els agents de Duana, article 17.2, que són un concepte diferent.

S'utilitzen conceptes que no estan definits, per exemple l'estatus duaner, esmentat en l'article 47, 93, 94, 161 i 176. Apareix varies vegades l'expressió

-molt maca, per cert- *mutatis mutandis*, aquesta és una clàusula que per mandra de redactar a l'hora de preparar un projecte de llei genera problemes d'interpretació a l'hora d'aplicar-la i va, doncs, en detriment de la necessària seguretat jurídica. Alguns articles fan referències errònies -articles 40.1, 131.5, 154.1 o 236. L'annex número 4 fa referència a l'article 9 de la Llei contra el frau en matèria duanera derogada per la disposició derogatòria del projecte.

La tercera part, sobretot, utilitza el futur per intentar transmetre una idea d'obligació. Què no s'ho ha llegit ningú?

El títol primer té per objectiu regular les relacions entre l'Administració i els funcionaris de la Duana, el seu objectiu és similar al que persegueix en relació als funcionaris de Policia, el Projecte de llei qualificada del Cos de Policia publicat en el mateix número del Butlletí del Consell General, però quina diferència en la qualitat de redacció tant formal com de fons. Calia seguir el mateix model del Projecte de llei qualificada del Cos de Policia per transformar el títol 1 en un projecte de llei, qualificada o no, del Cos de Duana o de Servei de Duana, o simplement de la Duana, independent de la

resta del projecte actual, i que reguli amb precisió les relacions entre l'Administració i els funcionaris de la Duana.

Aquesta és una eina necessària que requereix una posada al dia perquè d'ençà el 1991 ha canviat molt l'estructura jurídica del Principat.

Presentem a continuació alguns elements notables que conté aquest títol 1. L'article 1.2 del Projecte estableix el rol, el sistema de nomenament i la retribució del director i del director adjunt, i en especial de la creació d'un complement salarial que s'anomena "reconeixement de la funció directiva", que se'ls assigna si han estat en el càrrec més de cinc anys, la quantia del qual s'ha d'establir reglamentàriament.

La disposició transitòria estableix que els funcionaris que ocupen places de director adjunt conserven el seu nivell de classificació a l'entrada en vigor de la llei fins a la data de jubilació.

La disposició final primera atorga caràcter de llei qualificada a aquest article, al punt 2. També els articles 3.4 i 3.7.

Es troba a faltar un sistema vertebrador de la Duana.

La declaració d'intencions de l'article 2 hauria de traduir-se en normes específiques.

L'article 3.3 especifica que les disposicions d'aquest títol són d'aplicació únicament al personal del cos especial, en conseqüència s'ha d'entendre que el Projecte de llei no preveu res pel que fa al personal del cos general que té funcions de gestió administrativa i tècnica no reservades al cos especial ja que aquest títol primer és l'únic que regula les relacions entre l'Administració i els funcionaris de Duana, o bé significa que llur situació es regula per la Llei de la funció pública, o bé es tracta d'un error.

La disposició final primera també atorga caràcter de llei qualificada als articles 3.4 i 3.7 que contenen requisits per optar a una plaça de funcionari del cos especial establerts en l'article 26 de la Llei de la funció pública i d'edat compresa entre 18 i 30 anys, principis de mobilitat dins del cos, mínim dos anys de permanència al cos o fer-se càrrec de les despeses de formació inicial.

Sobta que sigui necessari que la llei especifiqui que els departaments i cossos especials de l'Administració general tenen l'obligació de col·laborar amb la Duana, article 8, o bé l'Administració està absolutament

desmembrada o cal que la llei determini aquesta obligació, o bé el Projecte ha de menester de la capacitat de la Duana.

El 29 de juliol del 1997 es va suprimir el sistema de repartiment de les sancions que funcionava en clar detriment de les finances públiques. El Projecte sembla que intenta retrodur-ne l'esperit -article 14.4-, destinant un 20% dels impostos de les sancions a incentius i complements de finançament de la jubilació i de millores socials dels funcionaris de Duana. Aquell sistema propiciava el que era un insult en el sentit del deure i el professionalisme dels funcionaris de la Duana ja que havia permès que algú insinués que llur eficàcia només estava lligada a la prima dimanant de les sancions.

No s'ha de permetre que aquesta suspicàcia enterboleixi el correcte desenvolupament de les tasques dels funcionaris de Duana, i si cal, donar un fons de pensió amb càrrec al pressupost general.

El Codi de Duana que cal adoptar, ha de ser absolutament compatible amb el Codi de Duana comunitari, com a mínim, en tot allò que concerneix a les mercaderies dels capítols 25 a 97 per la nomenclatura de mercaderies, per a les quals es podria realitzar les operacions de posada en lliure pràctica.

S'ha procedit a la traducció al català del text comunitari amb un resultat excel·lent llevat d'algun detall.

En efecte, el text comunitari està previst en un context jurídic molt diferent de l'andorrà i està previst per una organització normativa en dos nivells: el nivell comunitari i el nivell nacional. El nivell comunitari defineix un marc comú al qual s'han d'adaptar els nivells nacionals dels països de la Unió. Aquest marc, però, dóna certs marges perquè les diferents realitats nacionals puguin traduir-se en variacions en l'aplicació de la norma general. El nivell nacional es desenvolupa en el marc definit pel text comunitari establint per via legislativa i reglamentària, respectivament, els drets i obligacions i les modalitats d'aplicació.

D'aquesta manera l'administrat té una norma segura a la qual es pot remetre: la nacional amb la possibilitat, si aquesta no reflecteix acuradament la norma comunitària, de demanar la seva adequació ja que la norma comunitària té preeminència sobre el nacional en tot allò que defineix. En tot allò que no defineix, la norma nacional és lliure de

desenvolupar el sistema que consideri més adaptat.

Aquesta segona part és molt delicada perquè cal fer en un sol text el doble exercici d'adaptació de dos nivells: el nivell comunitari i el nivell nacional.

Malauradament, només es va fer la primera part adaptant el nivell comunitari, però no el nacional, per exemple allà on el Codi de Duana comunitari diu: "Les autoritats duaneres poden... -i segueix la menció d'un dret de l'administrat, per exemple, a l'article 53- ... no exigir -article 55-, dispensar -article 86-, acceptar -article 91-, renunciar -article 110-, permetre -article 116-, allargar -article 122-, autoritzar -article 141-, acordar -article 124-, prorrogar -article 235-, donant un marge perquè el nivell nacional es defineixi. S'ha deixat la mateixa menció sense especificar, que és el que s'aplica a Andorra sense que la llei defineixi quins són, d'entre els possibles... des d'un punt de vista comunitari, els drets efectius de l'administrat.

Les eventuais diferències entre drets nacionals no són un problema des d'un punt de vista comunitari, ja que per una banda estan emmarcades en la norma comunitària. I, per altra banda els administrats poden triar la jurisdicció nacional en la qual realitzen llurs operacions. En canvi, des d'un punt de vista andorrà aquesta indefinició és un problema greu. Per una banda, cal remarcar que no es tracta de pocs casos aïllats. En els 221 articles del títol 2, l'11, al qual els marges s'atorguen moltes vegades a les autoritats duaneres.

Per altra banda, aquests marges no es poden omplir reglamentàriament perquè no es tracta de modalitats d'aplicació sinó de drets dels administrats. Deixar-los a la via reglamentària, o en cas d'absència de reglament, els funcionaris encarregats d'aplicar-los és el camí de la discrecionalitat, i com ja s'ha dit ràpidament, de l'arbitrarietat. Aquest és un problema fonamental de seguretat jurídica.

Quant al títol 10, el projecte no fa cap menció específica a la necessària intervenció de la Duana en aplicació de les lleis d'impostos indirectes, -als tres-, l'impost de mercaderies indirecte del 26 de juny de 1991, en particular, les que estan en tràmit parlamentari, com per exemple l'impost indirecte sobre la producció interna i l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

Per altra banda, el sistema de fixació del tipus de canvi previst al Projecte -article 29- no és compatible amb el que defineixen aquestes lleis d'impostos indirectes, fet que pot generar problemes a l'hora d'aplicar-les.

Pel que fa al títol 12, només podem dir que correspon quasi exactament a la Llei contra el frau en matèria duanera vigent amb les modificacions següents, s'han tret els títols dels articles, i s'han traslladat als títols de seccions o de capítols. S'han traduït i reunit els imports a euros, s'ha afegit un article donant a la Duana un dret de preempció sobre les mercaderies. S'han modificat els dos punts de l'article 254 sobre retenció, en el sentit que els agents de Duana poden retenir, en lloc de retenen, en base a quins criteris retindran, o no? Els articles 247 i 248 reprenen el vigent i complicat sistema de càlcul de les sancions en cas de falsa declaració i d'importació o exportació sense declaració. Es van reduir les sancions en el seu dia respectivament de 10 a 8, i de 15 a 10 vegades l'import defraudat, perquè eren notòriament excessives.

Per tant, no és raonable mantenir un sistema complicat de complements perquè la reducció no sigui tan gran. Millor, atènyer-se a una sanció a un tant per cent o coeficient i suprimir el complement.

L'article 249.2 b), preveu una sanció d'inabilitació de fins a dos anys sense que s'estableixi enlloc els criteris de graduació.

Conclusió: la Llei del Cos de Duana que defineix les relacions entre l'Administració i els funcionaris de la Duana estructurada, coherent, ben redactada, és una eina indispensable, i el títol 1 del Projecte no compleix aquests requisits.

Les modificacions introduïdes pel Projecte del Codi de Duana vigent no justifiquen l'adopció d'una nova llei. Una llei de modificació seria àmpliament suficient, sobretot quan el Projecte no resol el problema fonamental de la seguretat jurídica que planteja el Codi de Duana actual. Està bé que els drets i deures que aquest defineix, tant pel que fa a la Duana com pel que fa a l'administrat, siguin compatibles amb la normativa comunitària, és a dir, que estiguin dins dels marges que aquesta normativa comunitària admet per les duanes i els administrats de la Unió Europea. Però, encara cal que aquests drets i deures estiguin definits amb precisió per llei tant pel que fa a llur abast com a l'entitat que els ha de garantir i no

deixats a la lliure decisió de les autoritats duaneres que no se sap encara si és el Govern, el ministre de Finances, el director de la Duana o un funcionari de la Duana.

La Llei contra el frau en matèria duanera s'ha reprès quasi idèntica. Les modificacions introduïdes no justifiquen ni una llei de modificació.

En conseqüència, si es vol assolir un Codi de Duana que presenti coherència, precisió, claredat, exhaustivitat, adaptació dels mitjans als fins i que reforci, sobretot, la seguretat jurídica en aplicació de la Llei i de gaudir de les eines necessàries, la Duana, per assolir la missió que té encomanada, és evident que les modificacions a aportar no estan a l'abast d'una sèrie d'esmenes a l'articulat. Cal retreballar el Projecte en profunditat.

Així també es vol assolir delegant-se... mencionar de passada, que podria considerar-se poc elegant presentar un projecte de llei de dos-cents seixanta articles quan sembla que la seva aportació més notòria és la definició i el blindatge del règim retributiu del director i del director adjunt durant i després d'ocupar el càrrec, se'n desprèn la penosa impressió -falsa sense dubte- de què es vol aprofitar la majoria lliberal mentre dura per arreglar una situació personal.

Per tots aquests motius abans esmentats pensem que no calen tantes alforges per aquest viatge.

El Grup Mixt demana el vot favorable a l'esmena a la totalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir ara o al final?

Al final?

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Socialdemòcrata... sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Bé, breument. Com és evident, el nostre grup no ha presentat una esmena a la totalitat.

Pel que fa a l'aspecte formal, hem de compartir la intervenció que acabem d'escoltar.

Abans quan defensava les esmenes a la totalitat a les quatre lleis que hem discutit i quan replicava al president del Grup Parlamentari Lliberal, i li he dit que lamentablement el Govern potser no ens portava els textos no solament en concordança amb aquell acord que es va adoptar per unanimitat en aquesta Sala pel que fa a la forma de les lleis, sinó també en una presentació que fos acceptable més enllà del contingut de les lleis.

Efectivament, el Codi de Duana no reuneix tampoc aquestes condicions, com tampoc les reuneix -i no és el debat ara aquí- la Llei de Policia, i el nostre grup parlamentari ha hagut de fer un farnat d'esmenes per intentar adequar la forma -no parlo del fons- de la llei a l'acord sobre la forma de les lleis.

Pel que fa al fons de la qüestió, és una mica més preocupant, i això permet justificar quina és la nostra posició i perquè no hem fet l'esmena a la totalitat.

Torno també enrera. Hem discutit una esmena a la totalitat en relació a una llei que com he dit feia deu anys que s'havia d'haver fet, que és la Llei de la imposició indirecta sobre la producció interior, i tota la qüestió del recàrrec d'equivalència, l'acord amb la Unió Europea... -per tant no em moc del tema, estem en el mateix tema que estem parlant ara-, l'acord amb la Unió Europea es va començar a aplicar el primer de juliol del 1991, vam fer filigranes legislatives per introduir l'impost de mercaderies indirecte, l'única justificació als ulls del dret comunitari d'introduir un impost de mercaderies indirecte que, en realitat, era la substitució d'una taxa de duana que l'acord comunitari ens obligava a canviar i a eliminar, era que hi hagués el recàrrec d'equivalència de l'impost de la producció interior. Hem trigat deu anys, sota la benevolència de Brussel·les, a portar a aquesta Cambra aquest text.

Davant de l'angoixa que ens representava aquest fet d'aquest endarreriment que el mateix cap de Govern m'ha reconegut en una de les seves respostes, nosaltres no hem volgut esmenar aquest Codi de Duana, i aquesta és la justificació del perquè no l'hem esmenat.

Nosaltres considerem que la Unió Europea no l'hauríem, per dir-ho en andorrà, "d'enquiciar" més, i si hem d'adequar els textos fem-ho ara. Això sí, si us plau, la propera vegada fem-ho millor.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Jordi Daban.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

L'adhesió d'Espanya a la Comunitat Europea al gener del 1986 singularitza a Andorra en l'espai geogràfic europeu.

Segons el principi d'uniformitat que regeix la política comercial comunitària a règims comercials específics que prevalien des de l'any 1867 en els intercanvis respectius d'Andorra a Espanya i França no podien subsistir. Enclavats en el cor dels Pirineus les nostres alternatives eren clares: o bé esforçar-nos en un aïllament, o bé negociar un acord amb la Comunitat Europea.

L'acord comercial negociat durant els anys 80 i adoptat el 28 de juny de 1990 a Luxemburg, haurà portat més enllà de l'obertura econòmica del país, una acceleració de l'afirmació de la nostra independència, contribuint al nostre reconeixement internacional.

En l'edificació de les seves estructures econòmiques i jurídiques, el país s'ha obert als intercanvis internacionals. El creixement nacional constatat en el transcurs dels darrers decennis ha estat, en gran part, el fruit dels avantatges i facilitats que es desprenen de l'acord comercial signat amb la comunitat.

De l'any 1991 fins a l'any 2002, les importacions han crescut en més del 74%. El comerç i el turisme, pilars i motors essencials de la nostra economia, han conegut una innegable expansió contribuint així a la prosperitat nacional.

Enfront d'aquestes noves realitats econòmiques, el país no pot, en l'actualitat, ignorar la noció d'obligació externa, en especial en el marc dels compromisos adquirits.

Dins d'aquesta òptica el Codi de Duana nacional, pedra angular de la legislació duanera, necessitava d'una consolidació indispensable. Aquest text que representa, efectivament, els fonaments de la construcció duanera nacional s'havia de reestructurar, personalitzar i actualitzar en funció de l'evolució comunitària de la matèria, influenciada per la intensificació de les relacions comercials per la globalització i per la propera ampliació de la Unió Europea.

Aquests factors han conduït la Unió Europea, i en conseqüència Andorra, a promoure la

culminació del dispositiu legal i reglamentari nacional en matèria d'intercanvis comercials.

Dins del marc internacional dels intercanvis, una legislació duanera ha de ser coherent, transparent i previsible. Ha de representar una garantia de fiabilitat per als operadors econòmics construïda en el respecte dels compromisos contrets, constituint alhora una afirmació garant del dret internacional.

És amb aquest esperit i filosofia que el Codi de Duana ha estat elaborat.

De la mateixa manera el Codi inclou un títol primer que desplega la regulació del Cos especial de Duana necessària per a una bona aplicació de l'acord i del Codi. Fins a la data el Reglament intern de duana ja regulava la major part d'aquests preceptes, però es consoliden i milloren amb aquesta Llei.

El nostre grup parlamentari dóna ple suport a aquesta Llei, atesa la validesa que també li ha donat la Comissió Europea pel que fa al desplegament duaner. En aquest sentit no donarem suport a l'esmena presentada per alguns consellers del Grup Mixt.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, primer voldria agrair la posició del Grup Parlamentari Socialdemòcrata que ha tingut un posicionament més moderat en relació a aquest text, i creiem que aquest text és necessari d'entrar-lo, és necessari de fer aquesta harmonització, és necessari incloure totes aquestes condicions noves dintre del Codi de Duana, tenir les noves definicions entrades correctament, i algun dels punts que el Sr. Garrallà ha posat sobre la taula, que em sembla que ara no tindrem temps, i jo no tinc tots els elements per poder-li contestar, en alguns, doncs, potser sí que hi ha errors de transcripció que em sembla que hauríem pogut arreglar algunes d'aquestes coses per via d'esmenes, i potser el termini no ha estat prou llarg per poder-ho fer.

D'altra banda... a veure, s'ha de dir que el Codi de Duana i la Llei de Policia són diferents, i que sí que hauríem pogut fer un Codi de Duana,

amb un títol 1 separat i fer la Llei de la Duana però ens sembla que tenint en compte que és la Duana que desenvolupa totes les funcions del Codi de Duana, podia entendre's d'entrar-ho dins del mateix projecte de llei, tal i com es fa en molts altres països en els quals també hi ha la regulació del cos que aplica la normativa duanera dintre del mateix text. I per això doncs, em sembla que el paral·lelisme amb la Policia no es pot fer totalment, i també veuran que la regulació no és exactament la mateixa entre un cos i l'altre, doncs, perquè són cossos diferents i no requereixen de les mateixes regulacions, i cadascú té les seves especificitats.

Després també... a veure, em sembla que sí que s'ha rellegit el text... vaja! així ho he de creure, i no només per les mateixes persones de la Duana, doncs, que em sembla que el seu professionalisme està més que reconegut, sinó també fins i tot pels serveis de la Comissió Europea que han fet una relectura i han donat per bo aquest Codi de Duana després d'aprovar no fa gaires dies la legislació pont que també era necessària per poder fer un cert nombre de desenvolupaments que seran bons pel comerç en breus terminis de què ho podrem tirar endavant, doncs, regulacions com el perfeccionament passiu.

I, per acabar... vaja! sobre el blindatge dels directors, em sembla que això és potser una mica injust perquè vostè sap que el tarannà d'aquest ministeri no és fer cap tracte de favor i també es tracta d'una mateixa disposició que existeix a la Llei de la funció pública per a tots aquells directors que estaven en aquell moment exercint les seves funcions, i en aquell moment em sembla que en la Llei de la funció pública ja es va discutir el perquè hi era aquest article -en la Llei de la funció pública-, i em sembla que vostè sap que aquí no estem fent cap tracte de favor i, per tant, no m'allargaré més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a un altre torn d'intervencions.

Pel Grup Mixt. Sí, Sr. Josep Garrallà teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Mireia, em sembla que no m'ha escoltat bé el que li he dit perquè jo no he dit mai que s'havia de fer la mateixa llei per la Policia que

pel Cos de Duana. Jo he dit que es podia fer una llei similar, com a mínim que fos més acurat el redactat que el que pugui ser aquest. Això és el que li he dit!

Segona, després ja m'explicarà vostè... A veure, com es defineixen les autoritats duaneres -com jo li he demanat aquí-, el Servei de Duana, els duaners, els funcionaris de Duana... això falta. Això no s'ha definit. Qui sap qui és qui, i qui és qui dins d'aquestes. Això és el que ens preocupa.

I, després, el que s'ha deixat -com vaig dir- és que a nivell de futur si poden o no poden... amb quins criteris podran o no podran... això és el que falta en aquesta llei perquè realment sigui una llei segura, transparent i coherent com reclamava el que deia el Sr. Daban abans.

Això és el que voldríem nosaltres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata?

Pel Grup Lliberal?

El Govern vol tornar a intervenir?

Cap altra intervenció?

Doncs, passarem directament a la votació de l'esmena.

Us recordo, doncs, que sí és sí a l'esmena i, en aquest cas el retorn del Projecte de llei al Govern; i no és no a l'esmena, i atès que s'hi han presentat esmenes a l'articulat seguir el seu tràmit previst a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : No

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí

M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari si voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

5 vots a favor, i 22 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

A la vista del resultat queda desestimada l'esmena i, per tant, es tramitarà el Projecte de llei conjuntament amb les esmenes a l'articulat a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Acabat l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 19.55h)